

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Det berygtede Hus (Urban Gad, DK, 1912).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 897/a (pdf: p. 2-63)
Ns 897/b (pdf: p. 64-86)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

Redaktionssekretär

Schmidt

Hilfsredakteur

Karl

Pigeleandere

J. Gundersen

Pigeleandere

Kassa: 70 Billeder af A. Schmidt.

Personer.

berøffentlig Dan.
oda - kendes Datter
Løjtnant Niels - Oda Følsted.
Hans Kammerat.
Mestrene paa "Kaværnen".
Elev - Inspektør.
Hd. Brown - Bodelovskinde.
Letaire d'ign Danes.
2 Page.
En Politiofficer.
Betjent.
Stofgyseren.
En Kone.
Russiske Siofficerer.
En Herre.
En anden Politiofficer.
Andre Betjente.
Et Skib.
Veritedirektøren.
Et Bred
En Kartolloi.
Soldate.
Et Bred.

27
1. Gadescene. Næsten en Ejendoms med en stor Portel,
overfor hvilken Ordene "Musik-Palæ" lyser med
Ildbogstaver. En uniformeret Korballe i lang Kasse
staa i Portelen med Hænderne paa Ryggen. Op
og ned, naar der gaar nogen gennem Portelen
siger han Hænderne til Hiiden. Det er han paa
Aftener mod Forstillings Skitning. En høj
ung Mand i Marinofficerskappe vandrer frem
og tilbage foran Musikpalæet og venter. Det er
den unge Premierløjtnant i Raaden Otto
Mørch, og han venter paa sin "Kæreste Hith-
spillerstuen Oda Dams, som nudsiger i "Musik-
Palæet." Man ser paa sit Uhr, og gaar saa
videre frem og tilbage og venter. De kommer nu
og da unge Dams ind derinde fra, han stirrer
paa dem, men det er ikke dem, han søger. End-
elig kommer hun, med hurtigt Skridt gaar

34
hinn vid gemrens Portalen og mittes beudigt smilende
til den hilsende Kontrollant: Otto der kunde i det
og de hites paa hinanden med et hjerteligt
Haandtryk. Han gaa paa Lov at bære hendes
Luth, som hun foer med sig i en doctet ind-
tattet Kasse. Hun tog haars De Oum, og
glade og ~~leende~~ leende gaa de bort. (Mellem
det frie Havn Alletid paa ~~man~~ Apparatet,
som man ser Jere Ansigter.)

Malagui=
2. Spildekoration. Man ser paa Malagui, at Familien
som var her, har kendt bedre Dage: men der er
Proprietat og Mygge uddrebt over Havn. Det er
Alten. Paa Bordet staa en Lampe med Glycerin
og brænder. Der ventes et dampet Lys over
Havn. En ældre Dame med hvid Skjorte paa
de hvide Gokker kommer ind paa Døren til
Venterne. Hun gaa hen og ser paa Taffelbret

En Affære i Malagui
som ikke fortæller
et lignende.

47
paa Cliffoniren og sætte sig droefte i en
Lænestol med et Høvedarbejde. Lidt efter de
ringes Gulbreklokken. Den gamle Dame, der er
Odas Moder, smiler glad og gaa' ud for at tilke
op. Oda og hendes Gjaffers kommer ind. ~~De~~
Moderen tiler varmt paa ham, og Oda kysser
sin Moder. Oda beprøve sin Kerste paa baus
Overtøj og hauger det ud, forinden hun huer
voket en stor Pose Kage hen til Moderen. Den
hun de købt paa vej, og den skal de
haave til den Kaffe, som Moderen formentelig
vil afvorte med. Moderen gaa' ud i Køkkenet
med Kagen. Oda bringer Oden sin Kerste
ud i en Lænestol og giver ham et kys, og saa
ligger hun en Prig paa bordet og stiller
Kaffeservicet frem. Han sidder og smiler
paa paa den unge pige. Tekst: Morgen

57
drager jeg paa Toft med "Maagrenen") De sidder
alle her ved Bordet og passierer ved Kaffen. saa
rejs Otto sig pludselig op og siger henvendt til
Moderen: "F. Magren drager jeg paa Toft med
Maagrenen. Det vil vare flere Maanedes. Gaa
vil De nok passe paa hendes der (peger paa Oda)
til jeg kommer tilbage." Oda løser sig ind
imod sin Karotte og Moderen ~~hører~~ hører
hans beroligende paa Maanden. Hun skal
nok som hidtil passe paa, at der intet andet
sker end alle Oda. Og Oda smiler overmo-
dligt, ser om hun nok kunde passe paa
sig selv. Otto har et øst set sig og de
sidder og passierer lidt. Gaa ser paa
over mod Væffelichret og opdager, at hun
man afsted. Man bryder op og siger Farevel
til ~~Moderen~~ Odes Moder. Oda følger ham
med sig for at sige ham det sidste Farevel

6
2
i Kurium.

Kun paa Væseninglu.

3. Havdekoration. En lille Hav fraan et Bygga
Kæmpingstid. Det s Otten og Maanen seeder
sine Graaber med en Haven og Hæset ^{og Tøerne} Paa
Grundten. Otto kommer ud af Døren fulgt af
Oda. Hun s borbovedt og uden Overtojt, hun
s i kappe, som tidligere i denfor Mærskhellen.
De gaar langsomt Arum i Arum hen imod
Havelvaagen. De faaer de hinanden og
kysser. Hun klapper hende paa kinden, og
et Par Tøer, triller ud af hendes kindes.
Men paa smiler hun attis, de kysser endnu
Lugang - Maanelypet falder lige paa deres
Ansigt - og Otto gaar. Da hun s kommer
udenfor Havelvaagen røbeer hun ind over
dem, griler hende Maand og kysker
et sidste kys paa den. Hun gaar hen bort,

Stadig vendende sig om mod sin Kæreste, der
spær og vinker til hæn. Da hæn er borte,
stær hæn lidt og stirrer efter hæn, saa vender
hæn sig om og gær langsomt og med
løjel Hævede ind i Mæset.

— Megret killelig Morgen.

4. Ombord pæn et Orlogsskib. Alt er travlt.
Makroerne forer frem og tilbage og gær alt seft-
kløst. Officereerne ierstedes Kommandoraab.
Pæn Dækket ser vi Otto Mørch. Hæn
bær sin Premierløjtnantsuniform og er i
sørig Bæstfægtelse. Hæn Ansigter er alvorligt,
og man ser, at det er ikkø med meget let
Hæfte hæn sin dragt ind pæn det lange
Tøjt.

5. Pæn en Hornemole. Hæstær "Hæstærne"
lægger pæn Land og sejler ind gennem Hæstær.
Snart efter fortøns den sig borte i Horisonten.

8. / 22
6. (Tilbest: Mrs Direktøren. Bliver Engagementet fornyet?)

Spildekoration. Et nobelt udstyret Kontor. Den Væggen nogle dristige Billeder og i Baggrunden en stor, nøgen Kordeffige i Gips. Det er Musik-Palæets "Direktør-Kontor." Dets affær og delaktige Ly. brænder. Direktøren selv sidder ved Skrivebordet. Han er klar og lænnes over med et rodt, præstedeude Ansigt. Den Væggen hænger et Aftryk med elektrisk Klæde. Han rejser sig og ringer og ~~beder~~ siger Ordre til, at han vil tale med Lutherspillerens Oda Dan. Den sætter han sig at, at smide, udtaltes her for sig. Han tænder sig lampen i Væggen. Et Publikum efter bærer det som Diren og Oda kommer ind. Han bærer Hat men intet Over-tøj. ~~De~~ "Direktøren har villet tale

27
mig, siger him primodigt. Direktøren rejser sig
og runder ventigt til hende. "Ja, mit Barn." Saa
beder han hende tage Plads i en af de dybe Laestole
og stiller sig selv i Næheden. "Jeg har tænkt paa,
forfættu han, at vi muligens skulde forrette
Engagementet for de kommende to Maanedes."

Ode rejser sig glad og rektler haa taknemligt
Maanedu. Saa tager ^{hendes} Maanedu - og beholder
det him vil naturligvis fage du til sig igtu
igtu, men haa holder fast for den, og nærmer
sig hende nu med et graastigt Blik, som gør
hende ganske angst. Him vil slide sin Haand
fra haa, men i Ghedet for degnu haa sin
Arin om hundes Liv og kuper hunde. Him begynder
at grøde, saantidig nu at him som en rasende
kæmper for at slippe fri for haaes Paantag.
Det lykkes hende opaa Alvorst og him vil ilo
mod Døren, men haa stiller sig i Vejen for
hende og er ~~til~~ frændu paa hende. Saa

107
opdager him Nieroret paa Væggen og styrter
resolut derover imod for at allarmese sine
Kommorater ved en vinkel, men han har op-
dagt hunds Skenke, grebes hunde ~~over~~ haardt
i Armen og slinges hunde omkring. Him
tænker sig mod en Gul og er ved at fælde. Han
er nu bleven klar over, at ~~da~~ him er borte en for
haand Nød at tænke, og da him tyndt
reger sig for at løbe ud for han hunde ingen
Forhindring. Oda styrter hurtigt ud af
Neret. Han staa lidt og ^{ser} grinder. Han er
meget vred over, at ^{ikket} Kædet er gikeds for
ham. Han grinder han Oda Dams Konbratet
paa af en Bindeke Reparer paa Bordet,
løser den flugtigt iglu nem og lægger derefter
en lille Bindeke Rugsedde uempaa den.
Han rejger han paa et H. Bred, som hurtigt
kommer tilbage ind. Direktøren giver ham

Et Odes kontrakt og hendes tilgodehavende
Gage og lader ham bringe Taknemsk. med
med ~~den~~ Meddelelse om, at Engagementet
ikke er tilende foretaget. Vi kan ikke bringe
hende her, men han og han afpejlede ud
med Maanden. Bidet betales og gaver med
Kontrakt og Regt.

(Takt: Arbejdslo.)

7. Gadescene. (romt. Billed) Akkurat samme
Scene. Red og Affen. Ode kommer langsomt
ud af Portalen. Hun har sin Luffokose
med og nogle ^{tillyse} og Noder i sin Armen.
Den uniformerede Kontrolør bliver smilende
Godnat til hende, men hun sluder, han
har et bedrøvet Blik og Nib og gaver bort
med de vigtige Hoved (et stort Apparat).
Kontroløren står og ser forindret efter
hende.

8. Stuedekoration. (som 2. Billedo.) Det er Efter-
middag. Oda sidder i Sofaen og kataler. Af
og til stovens him bebrændt frem for sig. Lou
kommer Modren hjem fra Byen. Hun
har nogle Både med, som hun giver Oda,
der straks bester sig over Amusementerne.
Hun læser mange Amusement i gennem, føler et
Pæud, som i et øjeblik og stander som ude-
lig eftertænksomt ved en Amusement at
følgende Indhold: Wag Dame, misikalisk,
tillalende Ydre, kan ^{at 2. Billedo.} få Engagement ved
Opera-Orkestret i St. Petersborg. Billed med
Fotografi osv. Oda sidder lidt og
tænker sig om. "Jamen hvor dog, var det
ikke noget for mig," siger hun som og viser
Modren Anvisningen. Modren læser
det og de ryster på Hovedet, det er jo
som forferdelig langt vorte, siger hun.

Men Oda er bleven villig for Tanken. Hun tog
 Moderen om Halsen, siges kunde om Lov til blot
 at søge Bøden. Og tilsvart gik Moderen efter for
 hunder Bødens. Oda kyses kunde glad til Tak,
 og med stor Fort for hui sat i Skrivetjet og
 Papiret og gaa i Gang med at forfatte en Ansøg-
 ning om Papren. Reidekelig siges hui: "Men
 det er sandt, Fotografiet, der skulde jo et Foto-
 grafie med. Det skal være det særeste, jeg har."
 Moderen komme med Fotografielbrinet og
 i Føllersdal vragde de hui blødt nogle Pilsede
 af Oda, som ligger lide miden i Altmunet. Til-
 sidet spidde de et, som de begge synes er det
 særeste. Oda ser lidt paa det og loogse det
 paa foran ~~hæve~~ sig, medens hui alle togse
 fat paa sin Ansøgning

(Sædet: Afsagt.)

9. Maaedekoration. (Som 3. Pillede.) Oda kommer
hørlig ind af Gungstien og iles Postbillet inuort. Hun
faa faa et Brev af ham og skryder sig alle
ind i Huset.

10. Studekoration (som 2. Pillede.) Oda kommer
hørlig ind i Stuen med Brevet. Hun læser
det og læser iverigt det Indhold. Gaa roder
hun faa Moderen, som kommer, og ^{Oda} giver
hende Brevet med et glad Smil. Moderen

Øes: Det er auctagt, som straks. Rejsepenge
afseet. Og er faa H. Peterbuz Banegaard
for at tage inuort Aen. Kendemærke: hvist
Teplode i Maanden.

Odu,

Impressario.

Moderen læser Brevet synde og ser lidt mod

157
Gidnet som betaktede him sig. Oda ser spædt
paa hende. "Jeg maa da nok rejse, ikke till
Mor?" siger huii paa og lægger Armen om
Modrens Hals. "Ja, naar du ikke selv er
brang for det dristige Skridt." siger Modren
og ser paa hende mellem Smil og Taarer. "Ney,
og jeg kommer hjem med mange, mange Kuge!"
idder, der Oda forbristningsfuld. "Men lad
os saa gaa igang med Bekuingen af det Gj,"
siger Modren og gaar huii til et Skab, hvor
huii tager nogle Kæder frem, og Oda kommer
støbende ind med en stor Kiruckispart.
Og sin Lath anbringer huii i den Kasse.
Huii er tilspælende meget glad og spædt
paa det store, myi huii er ved at give sig
i Væld.

---

11. Hauddoration (som 3 og 9. Billeder). Et
Bybild kom over id med Oda's store Kirke-
skuffert paa Natten. Han gaa henad
Dorsonigw. ~~mod Bauegaarden~~. Lid efter
kommer Oda med sin Luth og rejsekaak.
Rejsen Modgaw. De synes at have Hest
med at naa ~~Togt~~ ^{Dampren} og gaa hurtig
samme Vej, som Bybildet tog.

12. Ved Ralingw paa en Dampst. Dampren
sejles ide paa aabent Vand. Ved Ralingw
stod Oda med Rejsestov om Natten
og ser dronningende fremst, som tænkte
hvi paa det nye og ikke desto hvi ^{sejles} ~~gaa~~
i Møde

13. En hvi Portal (ved en Bauegaard eller
Dampskibs-Autobro i ^{Ret 4. Offen.} St. Petersburg). Der
kommer gaaende en Maenge Rejsende

157.
id gemeen Portalen, der er smal, og paa
hvilkem to Tædbetjente stoar og efterser, at
Bazagen har Tædbetjentens Hæmpe. Blandt
de Uetende er Impressariens Colm. Han
er middellig og kraftig bygget. Lige og
Overkæg og bühede Bygn. Klædedragten
er elegant, men røder dog den islændske
Mand. Han ~~er~~ holder et bredt Lomme-
tørklæde i Haanden. Ni kommer Oda
før i ~~Rixen~~^{Porten} bærende sin Luth. Hun staar
lidt og ser sig ~~om~~ søgende om, og foar
saa Gæ paa Colm, der er gaaet frem
imod hende og har lidt diskret vinket
med Lommestørklædet. Hun er synlig
forlegnet. Han tager meget venligt hende,
Haand og tager hendes Luth, som han

bører for beide. Men giv ham fortaeligi, at
 han har mere ~~Di~~ Bagage med og
 giv ham Garanti sedlen. De gaar saa ind
 af Billedet.

14. Gode parti: Colm og Oda nærmer sig
 de holdende Droske. En Drog kommer
 med Odas store Kuffert, som aubringes
 hos Kirken. Glat byder Colm Oda
 stige op i Drosken. Man hopper selv efter
 og Drosken kører bort efter at Colm har
 angivet en Adresse til Kirken.

15. Et højt Hus, der ligger lidt tilbage i en
Stal. En Trappe førs op til Cubredoreu.
 Huset er en Mellunting mellem en
 Villa og en almindelig Ejendom. Drosken
 med Colm og Oda kører frem fra Døren.

Oda er sig lidt forundret om, og kigger op ad
Ejendommen, da Colm følger hende op ad Trap-
pen. Men Colm er stadig indseende
og galant og Oda følger ham saa i den Frygt.

16. Et mindre, pent malet Gæsteværelse. Oda,

som endnu er i sin Rejsekjole, sidder ved
et lille Bord og skriver Brev til sin Moder
og sin Kæreste om at Rejse & seret godt
og at hun julelig & er god Humør osv.

Nedenunder Brevet skriver hun: Min

Adresse er: Kvalnikow Tverskaja-

117 AB. ~~Da hun er færdig med~~

~~Brevet læser hun sin Kæreste frem og
giver sig til at spille. Først vilde hun
dog op Mefor, som hun er i ferd
med at tiltage Brevene, banker det pan
Døren og ind kommer en hof ældre Dame.~~

20/
Hendes Arme ligger i Fælder og gør vores
Vidnesbyrd om, at hun har været et Herligt hio
og tillige om, at hun ikke har det bedste
Hjertelag for sine Medlemmer. Deres et
ondt, lidende Gjent; hendes Hæ. Det er
Fri Brevet Breven, som vi snart skal
føre at hende, som en Slags Bredværdighed
for den smukke ~~smukke~~ Gæde i Peters-
borg. Min hilsen hjerteligt fan

og som Oda min er bleven optaget i Huset
hvo siden selv at one, hvad det er overgaaet
hende. Min hilsen overstrømmende
hjerteligt fan Oda, konverserer hende
om Rezen, alt mens hun indledende
trykke hende med Hænderne over Hæret.
Da hun lidt efter vil gaa og byde Godnat
spørge hun om hun ikke skal tage.
Brevene med ind til Postkassen. Min hilsen,

27
som om hun først var der Brechts, skint
hvis lig skakes efter sin Indtræden i Tænket
har bemærket dem. Oda gæves hende det,
men først trykkes hun af Kys paa hals
det af dem, og smile var lidt forelegen til
sin ~~sk~~ skøndige Tante, som ser over:
Gæstene paa hende. Med Brechts i
Maanden forsvinder Fruen ud af Døren
nikkende Godnat til Oda.

17. En Dagligstuel, nærmest elegant møbleret.
Fru Brown kommer ind (med Brechts i
Maanden). Hun lænder det delikate Lys,
stikker sig paa Brechts Indskrift, brækker
paa det ene og det andet og Gæstene.
Da hun ser, at Oda har apprøvet sin
Adresse i Brechts, smile hun djævelsk

Aethen indvæn smulekæde. Netop som him sid-
 der og spiller dampet paa Luthen gaar Døren
 Lausfont on og Colm lister sig ind i Værelset
 og drejer lynsnart Laasen om i Døren og
 stikker Nøglen i Lommen. Oda er foret op
 med et lille ^{Skrig} ~~Skrik~~. Forstokket spørger him,
 hvad han ønsker. Han griner til hende og man
 ser sin tydeligt, at han er af Alfonso's inter-
 nationale Type. Lad blot være med at skryde
 op lille Piken, for det hjælper ~~de~~ Dem ikke
 det mindste. Nu skal vi to smukke lidt kædet
 sammen sigt han sad og gaar hen imod
 hende. Han griner den ~~bestemte~~ forstokkede
 Rige fast om det ene Hænder og trækker hende
 med et eneste Tag ind til sig. Him vil gøre
 Modstand, men hans Arme sluttet hende fast.

Han kysse ham hunde og quins hunde omk i
 Ansigtet. Min forsøjer forgæves at trise sig
 is, han kysse hunde uden in gang. Han
 gies han pludselig slip fra hunde saa han
 trinder om fra Gulvet. Min vil springe
 hen til vinduet og faar det open op.
 men da hun er halvt oppe i det og vil
 springe ud, & Colm atten over hunde og
 trækker hunde tilbage i Værelset. Han
 hidsker ^{og hidsker Chardmet for.} vinduet. Han er mickels mere
 jumpy, det hvidtale & derimod fremmer.
 Skende hos ham. "Lad mig være med
 den Slag Vosseskrægge ogsaa han. Her kom-
 mer du alledagligt ikke ud." Den nyordende
 ringe Pige & trinder om fast om mod
 Væggen. Med store vidt opspilte og

forshrekede Fine og hvin om sin Bøddel
 tog ~~den~~ Jakte af og drev sig ^{hvor hen} ~~ind~~ ind
 hunde. Netop som han ^{vil} gik hunde, be-
 trones him og bryder sammen fan
 Gult. Han tager hurtigt et Vandglas
 og slår hunde noget Vand i Ansigtet,
 og da him begynder at komme ^{til} sig selv
 igen, giber han hunde med et smalt
 Tag og løfter hunde op fra Gult. Han
 ser et Glimt fan hunds halvt ranselose
 Ansigt, ~~der~~ smiler djævelsk og bærer
 den sit Bytte hen mod Leuzer. ^{løfter hunde op}

~~Wagner~~
~~Vand~~

^{løfter hunde op}
^{den gule}
^{halvbrødet}

^{Det tilslødende Værelse}

19. (Samme Værelse). [Følelse: Berøvet Ore
 og Følelse.] ^{Det vil ved Morgens} Oda ligger halvt hen over sin
 Leuz. Him har endnu sin Frisørkappe fan.

~~Følelse~~
~~frans~~
~~halvt~~

Ansigtet gemmer hvin i Pindens. Pindselig
 hvar hvin det langsomt og ser sig omkring
 i Været. Saa gemmer hvin etts sit Ansigt
 og Gården ryster hundts Legeme. Lidt efter
 rejser hvin sig op. Hends Ansigt har et in-
 derligt sorgmodigt Udtryk og hvin hvin
 er flere Gange ned at sege om. Hvin ~~stær~~
~~lidt~~ og tænker sig gaae hvin ind i Vinduet
 og vil trække Gardinet fra - men de Dag-
 lyset bryder ind i Hens Været, trækker hvin
 hurtigt, ligesom angst Gardinet for igen. Hvin
 vil ikke stille sin Skam frem i Dagslyset
 og hvin gemmer Ansigtet i sine Hænder.
 Saa stær hvin lidt. Saa fortaer hvin fan
 lugang, at hvin man vist hvin snarest
 muligt. Hvin gaae hvin til sin Kuffert for
 at tage sine Reder frem frem ser sig om

efter mine Klæder, og da him ikke kann finde
 dem gav him hen til sin Kuffert - men
 ogsaa den 4 gamle tom. Forindret stiorst
 him ned i den tomme Kuffert. Hudes
 Bøddler har herovnt kunde hundes Klæder, naar
 him er ude af Skand til at flygte. Hanupild
 koster him Kufferten bort, samler huer
 Friserkappen omkring sig og vil gaa ned
 for at krosel Fin Brown til Regnskab
 for denne forunderlige Adfærd. Men Dinem
 4 læsset af. Him er Fange. Rosunde kuster
 him i Dinen og da den ikke vil gaa efter
 for det Rosoni koster him sig tiluost
 ned fan Chitact og loydes ud i en heftig
 Krampeskramp.

20. Pan in Trappegang. Fri Braun

stod i Morgentoiiletts iduulser Oda
 Dor og lytte med Gnet og med ~~Kæde~~
 Sættet. Skiløz da træger Døren. Da
 Oda miser i Døren, smils Frien

ontskabsfuldt som vilde tænkte hun:

"Ja, skal du dig sin min lige, det
 hjælpe altsummen intet." Lidt ^{lister} ~~gæst~~
 hun smilende med ad Trappen.

[Tint: Møde (Lange)]

21. Smiddekoration (som 2. Billede) Oda's

Moder rider i sin Levestal og stikker. Af
 og til lader hun ~~sig~~ Arbet det hvide: Skotet
 og cyklen fra Hovedet. Hun kan ikke
 forstå, at hun intet høre fra Dattren.

Hun ser pan bluet — — ja, det er pan
 den Tid, Postbrevet plejer at kom me. Hun

gav hun til Vinduet og kiggede ind. Jo, det
 kommer han. Men han kommer ind i Espin-
 dommen. Jo! Min tale vil i Entreen. Skulle
 det virkelig være Brev fra Oda!

22. En Troppengang [fra 1. Sal] Oda's Moder
 kommer ind i Døren og kiggede ind. I det
 samme kommer et Postbud op ad Trappen.
 Min spøjse forventningsfuld om der er
 Brev til hende, men Postbudet ser på sin
 Brorpatake og ryster på Hovedet. Kan
 hun han høre op i Espindommen, men hun
 gædefordig Brevet gik ind og indtog Døren.

(Tilføjet: En til, som længe.)

23. I Officersmessen ombord i "Havørnen". Løjtnant
 Mørch gav frem og tilbage over Gulvet i dybe
 Tanker. En Nærig Matros kommer ind med
 Posten. Mørch styrter hen og rører Brevet og
 Aviser fra ham, som han taler de bedste
 halve af dem på Gulvet. Mørch læser

30
Brevens Indskrift. Det er mig til ham. Men
Galdaten har taget et op, som er faldet paa
Gjilvet, det røber han ham om. Glad
afiler Løjtnanten det, men han stricker,
da han ser Indskriften. Det er fra Odes
Mor, og han stricker indim mellem da han
læser Brevets Indhold. Det lyder: Kære
Løjtnant Mørch! Deres Brev ligger indim
naabende her. Oda er rejst til St. Petersburg for
at spille i Operakapellet, men da jeg indim
imidlertid har hørt fra hende & jeg var angst
for, at der skal være tilstødt hende noget
forfærdeligt! Hvad mener De, jeg skal
gøre? Dets hengjæmme
Odas Moder.

Løjtnant Mørch læser Brevet in Gang, to
Gang, gav frem og tilbage over Gjilvet.

31.
Han er egentlig i Vildere med, hvad han
skal gøre. Skidelig blev det end i ham:
"St. Petersburg -- men vi siges jo selv til
St. Petersburg!" ^{han gik ind med} Han gik ^{moral} hen og pindes
nogle Skidpapire, fandt et Bord og læste
hen et af dem følgende: "Sejlordre for Hav-
Ornen." Den 20. November anløbes St.
Petersborg for 24. Tømer." Han smilede han
han migang helt forsigst og blev Haauden i
Bordet. "Jeg skal nok pinde kunde." Han tog
han sitte på Bordet i Lommen og gav
ind af Messen.

[Tilst:]
24. Den Dagligtstil (som 17. Pillede). Storberetig
som Son af Huset.] Genue er tom. Den Ornen i
Baggrunden som tænkes at give ind til Reublen,

kommer Colm sammen med ^{elegant kledd} ~~W. H.~~ Moore i Frederiksborg.
 Man ser paa Colm noget forghende Løsen, at det er
 en sønnen Moore, som gæster Huset. Forherligere be-
 handler Colm med stor Overlegenhed, ^{han} ~~og~~ sætter sig
 ned i en Laustel ~~pa~~ ^{og} ~~ved~~ ^{og} ~~at~~ ^{og} ~~han~~ ^{og} ~~læser~~ ^{og} ~~sig~~
 en Cigaret. Colm fortæller ham, at der er baadum
 en ny "Fugl" i Buret, som beskrives hvedes Uppigled
 med illistkerende Anmærkelser. Skafyret bliver efter-
 haanden interesseret, sætter Monoden faste i Øret og
 smiler lidt fornuget. "Jamen lad mig da se det
 Prospektskulptur, siger han. Colm henter hvide gamle.
 "Det er det", siger han og forsvinder. Skafyret strækker
 sig tilfreds og forvundningsfuld i Laustolen og sætter lidt
 paa Slips og Nuvinstæbe

Dr. Odas lille Bæske. Hun har paaet Klæde i Altsaget
 og er ret elegant kledd faw. Men hun ser ikke

id, som end him interesserede sig allermest for
 det Uværende og sine Klodes. Hendes Ansigt var
 prægt af tung Alvor og him vandrede i dybt
 Tanker som en Orpymærsk, der ikke interesserede
 sig stærkt for det nærværende. Da Colin kommer
 ind til Linnæus kunde sætte him sig dog som et
 Byr parat til Forsvar. Colin gik frem imod hende
 med venligt Minus. Han vil imidlertid hende med ord.
 Han røptes frem Hovedet og så beundret på hæn.
 Men så gik han fremende hende imod hende
 grebe hende om Armen og trak hende ind
 til sig. Hun vil rive sig løs, men han løste
 Hænder som vilde han staa, og him sluttede
 Hovedet oplyst for, at han skal give Alvor af det.
 "Prøv mi ikke på at gøre Urol," siger han
 han truede. "Lad bli, vi to ikke find

19. Kennet. "Saa brokkes han hvide med rid af
Døren. Min gir ikke mere Modstand. Den hvitale
Mantsperson er tilspisende ved at saa Mast
over den unge usikkelige Kvinde.

26. Udenfor en Dør. Colm kommer, fulgt af Oda.
Han ~~er~~ spander sin ene Haand fast om Kvindes
Haarled. "Kvinde er en Herre, som vil
lutte paa dig," siger han og peger ~~ind~~ mod
Døren. "Lad nu være at spille hysterisk."
Saa skubber han hvide Compeligt ind ad
Døren. Da Døren har lukket sig efter hvide,
stiller ~~sig~~ Colm sig i lykkende Skilling op mod
Døren.

27. En Dagligstue (som 24. Billedet.) Døren gaaer
op, og Oda kommer ind. Man ser, at hun
faar et Puf inde fra. Herfyrsten ser paa

35
hvide og rejser sig saa op og gaar hvide galant
i Møde. Oda trykkes sig op mod Væggen og
ser pley paa ham. "Alta!" siger Hørfyrsten til
sig selv, "det er sandt nok fat med den Lilla."
Han gaar saa ventligt hen imod hvide og tager
hvides Haand og trykkes hvide frem i Stuen.
Men da han begynder at stryge hvide over
Hindens med sine fine Haandene koster him sig
pludselig paa hvide foran ham og avraaber ham
i graadkvalte Ord om dog ikke ogsaa at gøre
hvide forbrød. "Hjælp mig, hjælp mig, for
Guds Skyld!" stønner him. Hørfyrsten er ikke
ganske dumme forandrede Situation boksau. Han
er sig om i Stuen og er saa meget oprørt
paa den unge Pige med sine Fødder. "Hvad
Fanden er det nu for Nysveri," udbryder han

gnævnt. Oda' ligger mid Ryggen mod den
 Dør, hvin kom ind af. Lige overfor hende er et
 stort Spejl paa Væggen. I dette Spejl ser hvin
 nu, at Døren åbnes paa Klem og Colm stikker
 Hovedet indelov. Han er hende ondt og brændt
 i Ansene og hvin rejser sig angst og ligesom
 hypnotiseret. Langsomt tudeles Døren sig
 dveste igu. Gudstyret har atter faaet Smilet
 puv. "Det kan jeg lide," siger han, "best med
 at du Bedrøveke og lad os to nyde Livet."
 Han lægger Armen om hundes Liv og hvin
 pinder sig sløst deri, heller ikke da han
 seyes hende gøt hvin nogen Modstand.
 Døren gaar en pæste op og ind kommer
 Fri Brown med Champagne og Glas, som hvin
 stiller fra sig paa Bordet, hvorefter hvin sigl

som lydløst forvinder igen. Korfyrsten forer
 Oda hen til Lauestolen og bringer hende ned i deene.
 Han skænker haw Champagne i Glosene, rokker
 Oda et Olys. Min drikker som en Søngæverinde
 og hun drikker hele Gæset ud. Korfyrsten skæn-
 der sig at skænke et Olys til til hende og hun
 drikker ogsaa detto. Han rejser hien sig pliocrelig
 og bærer et Skridt frem over Gtuet. Han springer
 til og giver hende og bringer hende til Sode
 paa Divanen. Han bøj sig ned derpaa ned
~~over~~ over hende og kysser hende ganske Gænge
 lidenskabeligt paa Münd, Hals og Skuldre.

28. Ombord paa "Maörnen" Løjtnant Mörch stoor i Fos-
 stoen og stirrer frem. V. J. Torgrunden ser man
 en stor By tegne sig. Det er St. Petersborg, som
 "Maörnen" nu er paa vej til. Løjtnant Mörch neder

sig saupomt om og set sig tilbage og giv en Ordre til en Makros i Nærheden. ~~Gaa nu han gaa set Aln: Gaa~~
 set han gaa set Aln og venter sig uth om og stirrer
 frem mod Byen derborte i Horizonten. Om en søjle Skind er
 han derinde - saa skel han ikke hvide, for han har fundet sin Ekkede.

29. En Gade. [Mest: Ode, kereste hos ~~Rekord~~ Opera Orkestrets Dirigent.]
 Løjtnant Mirels kommer gaaende. Han er i sin Løjtnantsuniform. Gaa
 set han gaa et af skivemurene og gaa rokke ind gennem Portportalen.

30. En Salon. Man ser, det er en Musikalisk der berdes. Et Billede af
 Beethoven eller en anden Musikkerønstled hænger på Væggen
 og et andet Billede hænger der et Par store Lærebøger. Opera-
 Orkestrets Dirigent står ude i Ford med af indøve et Musik-
 stykke fra sin Violin, da en Fjernet pige kommer ind med
 Løjtnant Mirels kort. Et Øjeblik efter står Løjtnanten i Cædet.
~~Han gik et øjeblik Indenfor, som havde sagt~~ Han forklarer Diri-
 genten, hvad hans Ords gælder, at han gerne vil have et billede,
 hvor han kan træffe den unge danske Dame, som er Medlem af hans
 Orkestret. Dirigenten ser forbauset på Løjtnanten. Der er allerede ingen
 Dame i hans Orkestret. Løjtnanten vil til en Begyndelse ikke tro
 ham, men efterhånden gaa det op for ham, at det man

bare tilbødt hans Kærte og Ulykke og der dennes ~~marer~~ øjen
 nægt hos ham om, at hvis muligt kan være fædet i den
 beride Stavehandels Væd. Han uirkebylde Ulygheden og
 gav med højt Hovede ud af Døren.

31. En Gæde. (Row 29. Billed.) Løjtnant Mirels kommer langsomt ud
 af Døren Porten. Et Miklik står han og betænker sig, saa
 tager ^{han} en Beslutning og gav rask bort den snubette Vej,
 han er kommen.

32. Pan en russisk Palitstation. Løjtnant Mirels kommer ind
 og beder om at pan den vugthavende Officer i Tæ. Han fortæller
 han dermost, hvad hans Grunde gælder. Han viser Paliti manden
 et Fotograf af Oda, som han bærer hos sig. Palitaffiessen ser
 betænkelig ud og slaa op i en Protokol, ser en Række Navne
 igennem, men repty pan pan Mordet og beklager, at Palitiet
 ikke kan hjælpe den unge Mand. Løjtnant Mirels forlader
 Palitstationen med uforsøttet Sag. [Liber: Lygt til at se Begyndelst.]

33. I Officersmessen pan Maormen. (Row 23. Billed.) En Del
 af Maormens Officers sidder og diskuterer, hvor de skal gaa
 hen. Et Par russiske Officerer kommer pan Besøg. Efter at

At man har udoekset Mibens fædte Talen atto paa, at de
 danske Officere nok kunde have Gætt til at se lidt af Skærs-
 Borgs Natteliv. De russiske Officere tilbyder sig kunde som
 Færese, alle er parate til at bryde op og gaa paa Livet, da Vivin
 gaa op og Løjtnant Mörch kommer ind. Han er meget alvorlig
 og ser forindret paa de mange kunde kommerede. Et Par af
 dem gaae ind til ham og tager ham ind og Armeene. Op
 med Armeene, Kammerat, "di gaa da med en Sogne paa Livet."
 Løjtnant Mörch vil først rive sig løs. Men saa naar de tænke
 ned i ham: "Hvad om han migik med - og saa maache
 fandt den han øgte." Saa ler han med et lidt foringet
 Smil og siger Ja, og alle Officere gaae paa tid af
 Mørse i minnes Samtale

34. Paa en manden Kafe. Alle Officere fra forrige Blade
 sidder omkring et Bord. Der staae uskellige tomte Pøsker
 og Glos paa Bordet. ~~Den~~ Gemningen er høj. Kun Løjtnant
 Mörch har lærret sin tingsindsig Alvor. Saa rejse vi af
 de russiske Officere sig ~~for~~ og forstaae at gaa et andet

41.
Gled hem. Han ved et Gled, hvor der er smukke Korinder. Alle rejser sig begejstret og man bryder op. Løjtnant Morel råder indtænder som gaar-vest af dem alle.

35. Et højt Stui, som ligger lidt tilbage i en Havel (som 15. Rillede)
Det er Nat. Man ser to Bets kørs op foran Havelaagren og vor venlige Officererne for før, kommer gaaende op mod Stuet. Russene er først forrest. De ser op ad Facaden og undviger sig de andre om ikke at gøre sig nogen Støj. Gaa gaar den ene af Russene op ad Trappen og ringer på Keleken. Et Øjeblik efter viser Fri Brown sig i Døren, som hun dog kun aabner på Klein. Russene kender hende umiddelbart og samles til hende. Han forklarer hende, at hun har et stort Selskab udenfor Trappen, og hun aabner på Døren og heder dem gaa stille, hvorefter de alle stiger sig op ad Trappen og forsvinder ind gennem Døren. Løjtnant Morel er stadig den sidste.

36. En stor Salon med kun en ^(men elegante) Stoel. Her ringe Dames er ~~foran~~ grupperede rundt omkring på lave Kuffe-

42
skander. Eubette af den drøbeles Vin. De er alle meget
nedvængede og giv et drøstigt Væem. To af dem samtaler
støjende med en Høns i Kjøle og Horat i en Krog. 7 Bag =
quindens ~~xxx~~ en Høns ~~xxx~~ der man ind i et
andet Væche. Den dækkes kein halot af en Portiere.
Gennem Døren til venstre kommer vi først Fri Brown,
som byder de nyankomne Gæster Velkommen i Salonen. Et
Par af Damerne har faaet Gæst fra Russerne, som de ~~hinder~~
~~lign~~ kender og iler dem i møde med glæde Gysgnstilt-
delse. Alle Officererne er vi komme ind. Eubette af dem er
rygtig forlegne, medens andre til Gysgnstilt flod forsome
skraks udløder en Konversation med et Par af Damerne.
Fri Brown staa ved Døren og venter paa en Ordre. En
af Russerne bemærker det og siger: "Lad os faa noget
Skum, Madame!" Skraftu Fri Brown freinder, og et
Gjeblik efter kommer to smaa ~~Bag~~ pageløste unge
Piger ind med Champagne og mange Gæster. Man drikkes
med Damerne og Himmlet kommer hurtigt paa de høje
Nagler. Eubette af Officererne drøst sig til at omfare Damerne,
og disse tagt det ikke ilde op. — Under alt dette bor

- Løjtnant Mörel gæst rindt i Værelset og set sig om. En af Damerne, som var norgaende overfor ham, bar han ærgerlig reptet af sig. Han er nu kommen hen mod Døren i Baggrundens Hjørne.

[Dette tog nær på]

Næsten som han vil bræde derind trindes han bestyrtet et Skridt tilbage. Man ser nu inde i Kabinettet Oda i Selskab med Storfyrsten. Han ligger på Ryggen på ~~Divanen~~ Divanen og ligger med hovedet mod Hovedet. Han sidder løst ved Siden med Ansigtet mod Portieren. Han derindtræder med Hovedet mod Døren. Han kysser hovedet. Da får han pludselig i et Øjeblik Løjtnant Mörel af se i Døren ^{han er Gæst} aubning, og det er som om han ~~XXXXXX~~ ^{bragtede} til Løbet i et langt Øjeblik. Han får på en gang med et ~~helt~~ halvkvalt Skrig, men Løjtnant Mörel har med en lynsnar Bevægelse løst Fingren på Nivoren og dermed påbrudt hovedet. Han er nu et øjeblik forsvunden. Oda har i sin Bestyrtede Træthed Armen til sig og Storfyrsten ser spørgende og forvirret på hovedet. Saa tager hun sig til Hovedet og fortæller ham, at hun pludselig fik ondt, rejste sig søn og ledes

49
Hann uindskyldte kunde et Øjeblik. Langsomt gaa, linn saa
hun mod Portieren, mens Kaptajnen skænkter sig et Glas Cham-
pagne til og etta ligger sig paa Stovuen. Løjtnant Mörck
har stillet sig op mod Væggen bag Portieren. Da Oda kommer
ind paa Kabinettet, mødes deres Øjne i et langt Blik - hovers
spørgsmaal og forundret og kunds er bedende. "Følg efter mig!"
beder linn og gaa. Han staa lidt, saa gaa han paa med
høj.

Det øvrige Giktab er efterhaanden blevet meget højt.
Og det ender det at Løjtnant Mörck følger efter den Køj
Oda personligt.

37. En Kong i en mindre Palatse. Først kommer Oda
høstigt gaaende ind, linn er sig mest tilbøj. Et Øjeblik
efter kommer Løjtnant Mörck. Han staa paa linn som
ventede han en Forklaring paa, at han har linn her.
Hun er vildfarende paa ham og høj, saa sit Hoved mod
hans Skulder og bryster. Han stryger linn brysterne over
Hænder med Haanden. Gode linn fortæller linn ham i høstige
Ond om alt det forordede, linn har paa sig, de Snorer
linn er faldet i og den Skon, som er overpaa linn. Han

lytter spændt til hendes Tale. Ureden bryder frem hos ~~hans~~
ham, Ureden mod dem, som har villet lægge hans og hendes
ringe Lykke ode. "Ji man best herin," siger han. "Jamen
jeg er bevogtet strøegt!" siger huns. "Saa man vi flygte i
Nat, gi alt rede til en Feigt, saa kommer jeg og hentes
der." Han ser paa sit Uhr: ~~nu~~ "Om to ^{de} Tinde, siger han
saa." Under dette ~~er~~ ser man en mørk Skygge glide
frem bag Palmene. Det er Colm, som er listet herind
af sin stov og lytter til de ringes Planer om Feigt. Da
Oda og Løjtnanten et Øjeblik efter er gaaet - han først og
sin bog efter - kommer Colm frem fra sit skjult bog
Palmene. Han ser ondt og klapper sig ^{tilfreds} paa Laarmer. "Ja,
Gakal paa Feigt, skal I faa!" siger han og trins efter dem,
saa gaar han ind til den nordre Side af de to.

38. En Troppe, som førs op til 1. Sal. Oda skynder sig op
ad Troppen, medens Løjtnant Nivch ^{altu} gaar ind i Salonen.
(til sit Værelse)

1/6
39. Salonen (søm før). Løjtnant Mørch kommer
ind og blander sig i det lystige Selskab.

40. Odas Værelse (søm tidligere). Oda er i Færd
med at gøre et kles til Feigsen. Hun
pakker nogle få Ting sammen i en
Taske og tager en Kuffet på.

41. Salonen (søm før). Colm frigør sig fra
det unyttige Selskab og lister ud. Han
ser sig spejdende omkring, idet han
forsøger at se ind af Døren.

42. Odas Værelse (søm tidligere). Oda er klar til
at modtage Blumen. Hun gør hen og rækker
Gardinet op, og sætter sig til at vante. Lidt
efter viser der sig et Hoved udenfor Ruden.
Hun iler hen og trækker vinduet op og
hjælper ham ind gennem vinduet. Manden
er kleet i en Kuffet med en Hatte på
Hovedet, søm ombrent skjuler hans Ansigt.

Saasnart han er inde i Værelset, ~~nu~~ ~~nu~~ ~~nu~~ han
 Kædder af og slæb en ublyggelig Lætte op. Det er
 Colm! Han stirrer ræddeslagen paa ham. Han
 vil styrte hen mod det aabne Vindue, men
 han græber hunde, plyngher hunde i Gulvet og
 sparkes til hunde. Saa tænder han flequatisk
 vinduet. Han befaler hunde at rejse sig.
 Langsomt rejser him sig, hvorefter han græber
 hunde i Armene og puffer hunde ind i et mørkt
 Rum, hvorfor der er en skjult Værelsdør. Døren
 læses han omlyggelig og gæser paa id af Væ-
 relset.

43. Salonen. Gæstene er ved at bryde op. De
 er drukkene og gunstlige. Moren sætter sig omkring
 i Skrive og gæser paa id med de andre.

44. Gode Nat. De kommer alle graade
 hen ad Goden. Nogle Arme i Arme. Et
 Sked, hvor de holder nogle Drosler hænder de
 disse om og krammer ind i dem. Moren fanger dem

sidste Droske for sig selv, og da de andre er købt
i Forvejen leder han Kirken først den vej tilbage,
hvorefter han kom.

45. Nedturen Haveloagw. Drosken leder Mørk
først ind og leder Kirken rundt, hvorefter han
selv går ind i Høven.

46. Nedturen Ode's vindue i Høven. Mørk
kommer forsigtig listende hen under vinduet.
Han kigger op, så der er ingen Gang i Høven, og
da der ingen kommer frem deroppe, begynder
han at entre op ad vilovens Espalier. I det
sammen styrtede Colm frem fra den Børst bag
ved. Han greb Mørk bagfor i Strøken
og løbte ham ind ind i Høven. Mørk gav
kun ringe Modstand, da han jo var købt bagfor.
Colm lagde ham hurtigt en Hærfornærskel

for Maaget løfte ham paa op, tog hans Hest og
 Frakke paa, giv Mørch sin egen Hest og Frakke
 og slæb ham paa hen til Orøken. Han fortæller
 Kusken, at det er en Uen, som har faaet for
 meget at drikke, og anbringer ham paa i Vog-
 nen nu, hvorefter han selv springer ind i vog-
 nen. Vognen køres.

47. En Gode. Med ~~Vognen~~ ~~for~~ ~~høj~~ ~~springt~~
~~ind~~ ~~til~~ ~~Spadefjerne, da den modsatte Vogn~~
~~der~~ ~~er~~ ~~blev~~ ~~og~~ ~~høje~~ ~~springer~~ ~~for~~ ~~sig~~ ~~tid,~~
~~med~~ ~~den~~ ~~Vognen~~ ~~er~~ ~~i~~ ~~Stet~~ ~~og~~ ~~viden~~ ~~at~~ ~~Kusken~~ ~~af-~~
~~der~~ ~~det~~ ~~den~~ ~~skyn~~ ~~han~~ ~~sig~~ ~~tilløge.~~

Vognen køres ind op foran en høj skimmul
 Bygning. Colm betaler Kusken og slæb Mørch
 ud af Vognen. Vognen køres bort. Colm føres
 Mørch ned i dyb, skimmul Hølder, han aabner
 en Dør til et dybt Rum, puffer den viljeløse og
 bedrøvede Spikkese derind, hvorefter han læser

Døren og forsvinder. ~~best~~

48. Wenker Villæu (som tidligere) Colm lukker sig ind gennem Centredøren.

49. Oda Værelse. Det er ved et blinde Morgens. Colm kommer ind. Han går hen og ualner Tæpedøren i Væggen og trækker Oda frem. Hun er opløst i Gædd og dukker Hovedet af Angst for flere Mis-handlinger. Colm befaler hende nu at gøre sig ~~gøre~~ klar til at rejse bort. Hun skal til Morgen ledsage ham paa en Rejse. Han postar hende Vej til hende og hun pakker det viljeløst ind i en Taske. Da det er i Orden sættes han hende ned foran sig af Værelset foran sig.

50. Dagligtstuen (som tidligere.) Fni Brown skænker Kaffe for Oda, som sidder om Rejsesjæt

faw og på aarsfrøerund ud. Lidt efter kommer
 Colm ind og spørger, om him på er færdig. Sin
 Bruum tog lykkelig en beoagt Afshed med den
 unge Pige, der er ganske ufal som for hendes Ord.
 Oda gik som en Død ud af Døren.

51. Udover Villæw. Colm og Oda stiger
 ind i en Automobil og kører bort.

52. I Kældren (som tidligere) Mørk væg
 af sin Bevindelse. Hvad det gik ud efter op
 for ham, hvad der er sket. Han prøv at slippe
 ud, men alle Vægge og har ingen vinduer og
 Døren er afløst. Han bunder, det hjælper ikke.
 Ser på kuret og fore forbrækket op. Det
 er Morgun. Fatter på en næste Bestikning. Tagt
 sin Dalk og begynder at skraue Væl i Loftet.

53. På Abort Hornkajen. Colm og
 Odas Automobil kører frem. Et Bybild bærer

52.
Rejsebagene ombord i Dampeen, som lægges ind på Bælteslet
ind i Dampeen app. Colm tager på Oca under Armenen
og følger hende ombord.

54. Fjelderen. Mørk arbejder som næsede
for Fintuden. Han er ombord malet gennem hele
Loftet i Tjebkeke.

55. En kærnelig lille Løjlig (overnaar Val-
deren). Hvis moderen er ved at sætte sit Haar,
da hun blev approximation på en Purlen i Værelset
Bogrummet. Et spibelystikkes til hendes Røddel en
Haar og glemme efter / Lyttet. Hun styrer ind
af Værelset med Haaret med en Vælskew, kaldet
fra Paletit. 55^a Gylden. Hun kommer ind og holder på
to Betynde - de gøres med op.

56. Lidt senere. To Betynde kommer ind
konen. De se Hullet og da de opdager Sagen
Sommendey, skynder de sig ind i Vælskew

57. I København. Mørch & gæster udmættede,
 da Betjentene komme ind til haw. Haw gør
 dem dog begribeligt, hvad der er ihet, og haw
 fører dem ene af dem til at tilkæde en Palati-
 afficer, medens den anden bopstus Mørchs Kæder
 osv.

58. I den lille Lepighed (55) Mørch gør
 utaalmodigt frem og tilbage i Stuen og ser ofte
 paa sit Mbr. Betjente står vel inde i Stuen.
 Endelig komme Betjente fra for, ledsaget af
 den indhede af Palatifficer. Mørch sætter haw
 hurtigt ind i Sagens Sammenhæng, hvorefter de
 hurtigt går ud. Mørch maa stilles af dem ene
 Betjent.

59. Hornbøj. (53) Colm og Oda gør lang-
 samt ombord. Colm opdager, at haw har tælet
 dem ene af dei Forvejn løste Dampskibsbilletter.

Han glimmede Lommen og gav sin tillykke til
Billetkontoret ved Landgangsbroen for at lade den
Billet.

60. Indenfor Villaen (som tidligere Billeder). Be-
tydelere og Mørk er steged ind og rejste sin færd. De
Da Døren blev åbnet presser de sin Brown tilside
og løber alle ind i Villaen - Mørk først.

61. Ods Værelse. (som tidligere). Mørk og hans
Leosjore kommer hurtigt ind. De ser sig om, men ser
opdaget intet. Kun Patitiofficeren opdager Tæppetøven
og sætter den. Men øgen der er jo tomt. Som
skrynder de sig alle hurtigt ind igen.

62. Pan Trappen. (som Pan Trappen til be-
reterne avenjan (som tidligere Billeder). ~~De~~ Sin
Brown stov og lytt. Da Patitiofficeren kommer
ned, retter han sig og smiler forbinde sig
meget fornømt ind. Mørk gik ind i leved.
Hvor er de? Hvor er de? hvor han - Ogsaa Officeren

befale hendt at tale. Men Fri Brown rejste værgisk
 og forvigt fra Hovedet. Hun ved virkelig ikke, hvad
 Herrens men. De leder hende på en stov og gvor
 - noget raadvilde - ud i Entreen.

63. Udsejls fra Villaus Troppe. De 4 Mand
 komme langsomt ud. Ridselig biteres Officere
 Saliti-afficieren sig og tager noget op fra Troppen.
 Det er den Dampskibsbillet, Colm bor talt. Saliti-
 afficieren gør Mørk opmærksom på Frindet. De
 løse Billethen. Der står St.-Petersborg - Hamburg.
 Så stikker de Billethen i Lommen, skynder sig ud
 til Automobilen og køre bort i rasent Fort.

Off. Hovuekøj (53 og 59) Dampere er ved at
 Cøge fra Land. Frosome er kostede, og den er
 ved at reude. Colm står ved Rølingen. I det
 samme springer Salitimændenes Automobil op
 fra Lundgangstedet. Dampere ligger nu ved

Agterstænen ind over Land. Fra Agterstænen lægger
 en Vrosse ind. Den gule Mørel og de andre fat
 i og lukkes op ad den til de stov paa Odelstet.
 Man ser Colm skynsomt forsonde fra Ralingen.

OS: Ombord paa Dampsen. Colm har trillet
 sig helt op i Forstædet, hvor han nu står og styler
 sig. Politimesteren som med sinne har fort
 af Mørel, som uforbrødent spejder sig om til
 alle Sider. I det Politiafficeren træder hen mod
 Colm for at arrestere han, springer han sig op
 fra Ralingen og springer overbord. I det samme
 kommer Oda til. Hun forstaa et Qvælik instet
 af hvad der foregår, men da hun ser sin søn
 Ulrich gemme hvin sit Hoved med sit
 Bryst. Politiafficeren er midlertid skyns
 sig at far en Boud i Vædet. Man ser nu
 Betjenten og ~~ET~~ Politiafficeren, stige ned i

Boaden, medens Damperen stadig rejste fremad.
Ogsaa Mireh og Oda stiger ind i Boaden. Et lille
Stykke borte ses man Colm forvinden omkring i
Kornen. Boaden er sin kommet løs fra Damperen,
som fortsætt. Ruckelig ses man Colm forvinden i
Bælgen og han kommer deke mere op

Ob. Paa Korskajen ved et Skibsted. Der ~~er~~
Kort af Mermshu, deriblandt Salihimandens fra
der paa Oda og Mireh stor omkring ~~er~~ Liget
af en Mandsperson, Colm, som netop er tricket
op af Vandet. Man forsøger Oplivningsforrag
men forgaves. Oda stans og støtter sig til Mireh.
Hun er gysende til. Tilvort bare nogle
bare nogle Mand ~~er~~ fra Salihimandens Ordre
den døde ~~er~~ borte.

58
~~Vindiet udtræ, og den brede Kærskifte
glæder sig, belynges sig fast til Højslæggen og
loder sig saa langsomt glide ned af Højslæggen
indtil den støv paa Jorden, hvor hende den
modtager hende. Han belynges i Kærskifte
hunde, og vil han belynges hende Højslæggen
de sig hurtigt bort~~

67 59. En Dagligstue hos Oda's Mor (som 2. Billede.) Oda's
Mor, der er bleven helt grebet af Sorg over
at have mistet sin Datter, sidder i sin Levestol
og stirrer paa sin sø. Det ringes — hun gaar
ind og kommer tilbage med et Brev. Da hun
ser, at Hænderne er Løjtnant Mörels og
hvis brødt med at bryde det. Hun faar hurtigt
Brevene paa og læser med stignende Glæde:

Kære Svigermoder.
Vi er i København Tirsdag Efttermiddag. Oda er syg
og traues til Ro i nogen Tid.
Kers
Mörel.

59. Du gamle kan ikke styre sin Glæde. Min
noster løber frem og tilbage fra Gulvet. Løser
Brevet uden en gang i rummen. Han falder med
sine Hænder andægtigt og takker sin Gud for,
at him ~~de~~ ~~for~~ ~~de~~ for sin Datter tilbage igen.

2. Klasse
60. En Wombaukupi i Eskerposten. Oda og Løjtnant

61. Mørk sidder med hinanden i Haanden og ser
hinanden ind i Øjnene. Min skryger har sin
Haand hen over hans Pande og ser på ham med
et taknemligt Blik fordi han ikke svigtede trods
alt, hvad der er sket. De er min på Him-
mel til København.

62. Dagligstuen hos Odas Mor. Du gamle her trøst
med at kigge ud af vinduet. Perdelig vrider tænder med
sin Gaden og løber på ind og ad den Gulveder. Et

68
Spillede efter ligge Moder og Datter i hinandens Arm.
Løjtnanten kommer blyst. Han stod ~~stille~~ og
ser et smilende paa den varme Guseyns glade
muller de to. Han da Omfarnesen er til Tante
krykker Modrens haa. Haand hjerteligt til Tak
Vordi han skaffede Oda tilbage. Oda gør et træt
og sagt Gudnyk ~~og~~ af hui og ligg i Kinderul.

Q2. En smuk og sødlig Mave paa Landet. ~~Det~~

70
~~Rekonvalescent paa Landet.~~ Løjtnanten og Oda
kommer opbrumte her ad Guseyns Arm i Arm.
Him er Rekonvalescent, men ser mig alts for sig og roste sig.

Ved de Børne atautse ~~da~~ de, hui søtt sig og
han glider ned paa Kus paa hunder, men nogen
forbrøkket hækker hui ham op til sig. "Sig,
det er nok mig, som svarede skal paa Kus for
dig, min egen bli", siger hui og gør hui til
at koste sig paa Kus for hui. Men han pro-

Bestens kraftigt og halsbes kunde ind til sig og dens
Leber modt et laust Kys, ~~som~~ der bliver Skillemodet
mellen det ^{Læge Livets} ~~svæ~~ Mørke, de netop ~~de~~ har forladt og
det Lykens Gaskin, som lovs dens Fremtid el.

Scunde.

4

Pizehandleren.Personerne.

Enkefrue Dam.
 Oda, hendes Datter.
 Løjtnant Merch. Odas Forlovede.
 Hans Kammerater.
 Matroser paa "Havørnen."
 Cohn, Impresario.
 Md. Brown
 Letsindige Damer.
 2 Pager.
 En Politiofficer.
 Betjente.
 Storfyrsten.
 En Kone.
 Russiske Søofficerer.
 En Herre.
 En anden Politiassistent.
 Andre Betjente.
 Et Postbud.
 Varietetedirektøren.
 Et Bud.
 En Kontroller.
 Toldere.
 Et Bybud.

1-3-7-9-15
 38-46-50-~~52~~
 60-70

----- 0 0 0 0 -----

1 Billede.

Gadescene.

Udenfor en Ejendom med en stor Portal, ovenover hvilken Ordene "Musik Palæ" lyser med Ildbogstaver. En uniformeret Kontroller i lang Kappe staar i Portalen med Hænderne paa Ryggen. Af og til, naar der gaar nogen gennem Portalen fører han Haanden til Huen. Det er hen paa Aftenen mod Forestillingens Slutning. En høj ung Mand i Marineofficerkappe vandrer frem og tilbage foran

2. Musikpalæet og venter. Det er den unge Premierløjtnant i Flaaden, Otto Mørch og han venter paa sin Kæreste Lutkspillersken, Oda Dam, som musicerer i Musikpalæet. Han ser paa sit Ur, og gaar saa videre frem og tilbage og venter. Der kommer nu og da unge Damer ud derinde fra, han stirrer paa dem, men det er ikke den han søger. Endelig kommer hun, med hurtige Skridt gaar hun ud gennem Portalen og nikker venligt smilende til den hilsende Kontroller. Otto iler hende i Møde, og de hilser paa hinanden med et hjærteligt Haandtryk. Hun tager hans Arm, og glade og leende gaar de bort. "Helst tæt forbi Apparatet, saa man ser deres Ansigter.

2 Billede.

Stuedekoration.

Man ser paa Mahognimøblerne, at Familien som bor her, har kendt bedre Dage, men der er Properhed og Hygge udbredt over Stuen. Det er Aften. Paa Bordet stæaar en Lampe med Skærm og brænder. Der hviler et dæmpet Lys over Stuen. En ældre Dame med hvid Kappe paa de hvide Lokker kommer ud fra Døren til venstre. Hun gaar hen og ser paa Taffeluret paa Chiffoniren og sætter sig derefter i en Lænestol med et Haandarbejde. Lidt efter ringer Entreklokken. Den gamle Dame, der er Odas Moder, smiler glad og gaar ud for at lukke op. Oda og hendes Søofficer kommer ind. Moderen hilser varmt paa ham og Oda kysser sin Moder. Oda befrier sin Kæreste for hans Overtøj og hanger det ud, forinden har hun rakt en stor Pose Kager til Moderen. Dem har de købt paa Vejen, og dem skal de have til Kaffen, som Moderen forventlig vil opvarte med. Moderen gaar ud i Køkkenet med Kagerne. Oda tvinger leende sin Kæreste ned i en Lænestol og giver ham et Kys, og saa lægger hun en Dug paa Bordet og stiller Kaffeservicet frem. Han sidder og ser smilende paa den unge Pige.

Text: I Morgen drager jeg paa Togt med "Havørnen." De sidder elle tre ved Bordet og passiarer ved Kaffen. Saa rejser Otto sig pludselig op og ringer henvendt til Moderen: "I Morgen drager jeg paa Togt med Havørnen. Det vil vare flere Maaneder. Saa vil de nok passe paa hende der" peger paa Oda "til jeg kommer tilbage. Oda læner sig ind imod sin Kæreste og Moderen klapper haaberoligende paa Haanden. Hun skal nok som hidtil passe paa, at der intet ondt sker med lille Oda. Og Oda smiler overmodigt, som om hun nok kunde passe paa sig selv. Otto har atter sat sig og de sidder og passiarer lidt. Saa ser han

3. over mod Taffeluret og opdager, at han maa afsted. Han bryder op og siger Farvel til Odas Moder. Oda følger ham ud for at sige ham det sidste Farvel i Enrum. 3 Billede.

Havedekoration.

En lille Have foran et Hus paa Dosserringen. Det er Aften og Maanen sender sine Straaler ned over Haven og Huset, i Baggrunden. Otto kommer ud af Døren fulgt af Oda. Hun er barhovedet og uden Overtøj, han er i Kappe, som tidligere udenfor Musikhallen. De gaar langsomt Arm i Arm hen imod Havelaagen. Der favner de hinanden og kysses. Han klapper hende paa Kinden, og et Par store Taarer triller ned af hendes Kinder. Men Saa smiler hun atter, de kys ses endnu engang. Maaelyset falder lige paa deres Ansigter, og Otto gaar. Da han er kommen udenfor Havelaagen rækker han ind over denne, griber hendes Haand og trykker et sidste Kys paa den. Saa gaar han bort, stadig vendende sig om mod sin Kæreste, der staar og vinker til ham. Da han er borte, staar hun lidt og stirrer efter ham, saa vender hun sig om og gaar langsomt og med n bøjjet Hovede ind i Huset. 4 Billede.

Ombord paa et Orlogsskib.

Meget tidlig Morgen. Alt er Travlhed. Matroserne farer frem og tilbage og gør alt sejlklar. Officererne udsteder Kommandoraab. Paa Dækket ser vi Otto Mørch. Han bærer sin Premierløjtnantsuniform og er i ivrig Beskæftigelse. Hans Ansigt er alvorligt, og man ser, at det er ikke med noget let Hjærte han nu drager ud paa det lange Togt.

5 Billede.

Paa en Havnemole.

"Havørnen" lægger fra Land og sejler ned gennem Havnen. Snart efter er den borte i Horisonten. 6 Billede.

Text: Hos Direktøren. Bliver Engagementet fornyet?

Stuedekoration.

Et nobelt udstyret Kontor. Paa Væggene nogle dristige Billeder og i Baggrunden en stor nøgen Kvindefigur i Gips. Det er Musikpalaets Direktør Kontor. Det er Aften og det elektriske Lys brænder. Direktøren sidder ved Skrivebordet. Han er stor med et rødt frastødende Ansigt. Paa Væggen hænger et Hørerør med elektrisk Klokke. Han rejser sig og ringer, giver Ordre til, at han

4. vil tale med Luthspillersken Oda Dam. Saa sætter han sig atter, smiler
smiler veltilfreds hen for sig. Han tænder sig langsomt en Cigar. Et Øjeblik
efter banker det paa Døren og Oda kommer ind. Hun bærer Hat men intet Over-
tøj. "Direktøren har villet tale med mig," siger hun frimodigt. Direktøren
rejser sig og smiler venligt til hende. "Ja, mit Barn." Saa beder han hende
tage Plads i en af de dybe Lænestole og stiller sig selv i Nærheden. "Jeg
har tænkt paa, fortsætter han, at vi muligvis kunde fortsætte Engagementet for
de kommende to Maaneder. Oda rejser sig glad og rækker ham taknemligt Haan-
den. Han tager hendes Hænder, hun vil tage dem til sig igen, men han holder
fast paa dem, og nærmer paa dem, og nærmer sig hende nu med et graadigt Blik,
som gør hende ganske angst. Hun vil slide sine Hænder fra ham, men i Stedet
for slynger han sin Arm om hendes Liv og kysser hende. Hun begynder at græde,
samtidig med at hun som en rasende kæmper for at slippe fri for hans
Favntag. Det lykkes hende ogsaa tilsidst og hun vil ile mod Døren, men han
stiller sig i Vejen for hende og ser truende paa hende. Saa opdager hun Hø-
rerøret paa Væggen og styrter resolut derover imod for at allarmere sine
Kammerater neden under, men har har opdaget hendes Hensigt, griber hende
haardt i Armen og slynger hende omkring. Hun tumler mod en Stol og er ved
at falde. Han er nu bleven klar over, at hun er ham en for haard Nød at knæk-
ke, og da hun lynsnart rejser sig for at løbe ud gør han hende ingen Forhin-
dringer. Oda styrter hurtigt ud af Værelset. Han staar lidt og sunder sig.
Han er meget vred over, at Kupet ikke er lykket for ham. Saa finder han Oda
Dams Kontrakt frem af en Bunke Papirer paa Bordet, læser den flygtigt igen-
nem og lægger derefter en lille Bunke Pengesedler ovenpaa den. Saa ringer
han paa et Bud, som hurtigt kommer bukkende ind. Direktøren giver ham Frk
Odas Kontrakt og hendes tilgodehavende Gage, beder ham bringe Frøkenen det,
med Meddelse om at Engagementet ikke er bleven fornyet. Vi kan ikke bruge
hende her siger han og slaar affejende ud med Haanden. Budet bukker og gaar
med Kontrakt og Penge. 7 Billede.

Tekst: Arbejdsløs.

Gadescene som 1 Billede.

Det er Aften. Oda kommer langsomt ud af Portalen. Hun har sin Luthkasse med
og nogle Noder under Armen. Den uniformerede Kontroller hilser smilende God-

5. nat til hende, men hun sender ham kun et bedrøvet Nik og gaar bort med
bøjet Hoved. Kontrolløren staar og ser forandret efter hende.

8 Billede.

Stuedekoration.

Det er Eftermiddag. Oda sidder i Sofaen og hækler. Af og til stirrer hun be-
drøvet frem for sig. Saa kommer Moderen hjem fra Byen. Hun har nogle Blade
med, som hun giver Oda, der strax kaster sig over Annoncespalterne. Hun læser
mange Annoncer igennem, først i et Blad, saa i et andet og standser saa en-
delig eftertænkstomt ved en Annonce af følgende Indhold: "Ung Dame, musikalsk,
tiltalende Ydre, kan faa et 2 Maaneders Engagement ved Opera Orkestret i
St. Petersborg. Billet med Fotografi o. s. v." Oda sidder lidt og tænker sig om.
"Jamen Mor dog, var det ikke noget for mig," siger hun saa og viser Moderen
Avertissementet. Moderen læser det og ryster paa Hovedet, det er jo saa for-
færdelig langt borte, synes hun. Men Oda er bleven ivrig for Tanken. Hun tager
Moderen om Halsen, tigger hende om Lov til blot at søge Pladsen. Og tilsidst
giver Moderen efter for hendes Bønner. Oda kysser hende glad til Tak, og med
stor Fart faar hun fat i Skrivetøjet og Papiret og gaar i Gang med at for-
fatte Ansøgningen. Pludselig siger hun: "Men det er sandt, Fotografiet, der
skulde jo et Fotografi med. Det skal være det pæneste, jeg har." Moderen kom-
mer med Fotografialbummet og i Fællesskab vrager de nu blandt nogle Billeder
af Oda, som ligger løse inde i Albummet. Tilsidst finder de et, som de begge
synes er det pæneste. Oda ser lidt paa det og lægger det saa foran sig, me-
dens hun atter tager fat paa sin Ansøgning.

9 Billede.

Havedekoration.

Oda kommer hurtigt ud af Gangdøren og iler ^BPostbudet imøde. Hun faar et Brev
af ham og skynder sig atter ind i Huset.

10 Billede.

Stuedekoration

Oda kommer hurtigt ind i Stuen med Brevet. Hun bryder det og læser ivrigt
dets Indhold. Saa raaber hun paa Moderen, som kommer, og Oda giver hende Brevet
med et glad Smil. Moderen læser: "De er antaget, kom strax. Rejsepenge afsendt.
Jeg er paa Banegaarden for at tage imod dem. Kendemærke, hvidt Tørklæde i

Haanden. Cohn, Impressario. Moderen lader Brevet synke og ser lidt mod Gulvet som betænkte hun sig. Oda ser spændt paa hende. Jeg maa da nok rejse, ikke lille Mor? siger hun saa og lægger Armen om Moderens Hals. "Jo, naar du ikke selv er bange for det dristige Skridt, siger Moderen, og ser paa hende mellem Smil og Taarer. "Nej og jeg kommer hjem med mange, mange Penge, udbryder Oda fortrøstningsfuldt. Lad os saa gaa i Gang med Pakningen af dit Tøj siger Moderen, gaar hen til et Skab, hvor hun tager nogle Kjoler frem og Oda kommer slæbende ud med en stor Kurvekuffert. Sin Luth anbringer hun i dens Kasse. Hun er tilsyneladende meget glad og spændt paa det store nye hun er ved at give sig i Vold. 11 Billede.

Havedekoration.

Et Bybud kommer ud med Odas store Kurvekuffert paa Nakken. Han gaar hen mod Dosseringen. Lidt efter kommer Oda med sin Luth og rejseklædt. Derefter Moderen. De synes at have Hast med at naa Damperen, og gaar hurtig samme Vej, som Bybudet tog. 12 Billede.

Ved Bølingen paa en Damper.

Damperen sejler ude paa aabent Vand. Ved Bølingen staar Oda med Rejseslør om Hatten og ser drømmende fremefter, som tænkte hun paa det nye og ukendte hun sejler i Møde. 13 Billede.

En høj Portal. Ved en Banegaard eller Dampskibs- Anløbsbro i St. Petersborg.

Det er Aften. Der kommer gaaende en Mængde Rejsende ud gennem Portalen, der er smal, og paa hvilken to Toldbetjente staar og efterser, at Bagagen har Toldvæsenets Stempel. Blandt de ventende er Impressarioen Cohn. Han er middelhøj og kraftig bygget, sort Overskæg og buskede Bryn. Klædedragten er elegant, men røber dog den udannede Mand. Han holder et hvidt Lommetørklæde i Haanden. Nu kommer Oda frem i Porten bærende sin Luth. Hun staar lidt og ser sig søgende om, og faar saa Øje paa Cohn, der er gaaet frem imod hende og har lidt diskret vinket med Lommetørklædet. Hun er synlig forlegen. Han tager meget venligt hendes Haand og tager hendes Luth, som han bærer for hende. Hun gør ham forstaaelig, at hun har mere Bagage med og giver ham Garantisedlen. De gaar saa ud af Billedet. 14 Billede.

Gadeparti.

Cohn og Oda nærmer sig en holdende Droske. En Drager kommer med Odas store

7. Kuffert, som anbringes hos Kusken. Galant byder Cohn Oda stige op i Droschen. Han hopper selv efter og Droschen kører bort efter at Cohn har opgivet en Adresse til Kusken.

15 Billede.

Et højt Hus, der ligger lidt tilbage i en Høve

En Trappe fører op til Entredøren. Huset er en Mellemting mellem en Villa og en almindelig Ejendom. Droschen med Cohn og Oda kører frem for Døren. Oda ser sig forundret om, og kigger op ad Ejendommen, da Cohn følger hende op ad Trappen. Cohn er stadig indsmigrende og galant og Oda følger ham saa uden Frygt.

16 Billede.

Et mindre pænt møbleret Gæsteværelse.

Oda er endnu i sin Rejseskjole, sidder ved ~~et~~ lille Bord og skriver Brev til sin Moder og sin Kæreste om at Rejsen er gaaet godt og at hun foreløbig er ved godt Humør o. s. v. Nedenunder Brevet skriver hun. Min Adresse er: Kralnikow Tverskaja. Netop som hun er i færd med at lukke Brevet, banker det paa Døren og ind kommer en lidt ældre Dame. Hendes Ansigt ligger i Folder og bærer Vidnesbyrd om, at hun har levet et stærkt Liv og tillige om, at hun ikke har det bedste Hjerteslag for sine Medmennesker. Det er et ondt, lurende Glimt i hendes Øjne. Det er Fru Brown, som vi snart skal lære at kende, som en Slags Bordelvertinde for den finere Verden i St. Petersborg, og som Oda nu er bleven optaget i Huset hos uden at ane, hvad der er overgaaet hende. Fruen hilser overstrømmende hjærteligt paa Oda, konverserer hende som Rejsen, alt mens hun undladende stryger hende med Haanden over Haaret. Da hun lidt efter vil gaa og byder Godnat spørger hun om hun ikke skal tage Brevet med ned til Postkassen. Hun lader som om hun først nu ser Brevet, skønt hun lige strax efter sin Indtræden i Værelset har bemærket det. Oda giver hende det, men først trykker hun et Kys paa det, og smiler saa lidt forlegen til sin elskværdige Vertinde, som ser overbærende paa hende. Med Brevet i Haanden forsvinder Fruen ud af Døren nikkende Godnat til Oda.

17 Billede.

En Dagligstue, nærmest elegant møbleret.

Fru Brown kommer ind, med Brevet i Haanden. Hun tænder det elektriske Lys, studerer saa Brevets Udskrift, brækker det og læser det. Da hun ser, at Oda har opgivet sin Adresse i Brevet, smiler hun djevlelsk og nikker med Hovedet

8. og mumler: Det kunde du godt have sparet dig. Døren gaar op bag hende og Cohn kommer ind. Fruen gemmer hurtigt Brevet, men da hun ser, hvem det er, ler hun og rækker ham Brevet. Da han har læst det, slaar han en skraeldende Latter op og river det i mange Stykker.

18 Billede.

Et Gæsteværelse

Text: Oda skal forberedes.

Oda er ved at gaa i Seng, hun har løst sit Haar ned og iført sig sin lange Friserkappe. Hun faar Lyst til at spille lidt og tager sin Luth og sætter sig ned ved Vinduet, hvor Maanestraalerne falder ind over den smukke unge Pige og gør hende endnu smukkere. Netop som hun sidder og spiller dæmpet paa paa Luthen gaar Døren langsomt op og Cohn lister sig ind i Værelset og drejer lynsnart Laagen om i Døren og stikker Nøglen i Lommen. Oda er faret op med et lille Skrig. Forskrækket spørger hun, hvad han ønsker. Han griner til hende og man ser tydeligt, at han er af Alfonsernes internationale Type. Lad blot være med at skringe op lille Frøken, for det hjælper dem ikke det mindste. Nu skal vi to snakke lidt kærligt sammen siger han saa og gaar hen imod hende. Han griber den forskrækkede Pige fast om det ene Haandlede og trækker hende med et rask Tag ind til sig. Hun vil gøre Modstand, men hans Arme slutter hende fast. Saa kysser han hende og griner hende ondt ind i Ansigtet. Hun forsøger forgæves at rive sig løs, han kysser hende endnu engang. Saa giver han pludselig slip paa hende saa hun tumler om paa Gulvet. Hun vil springe hen til Vinduet og faar det ogsaa op, men da hun er halvt oppe i det og vil springe ud, er Cohn atter over hende og trækker hende tilbage i Værelset. Han lukker Vinduet og trækker Gardinet for. Han er nu ikke mere gemytlig, det brutale er derimod fremherskende hos ham. Lad nu være med den slags Tossedreger siger han. Her kommer du alligevel ikke ud. Den rystende unge Pige er tumlet om mod Væggen. Med store vidt opspilede og forskrækkede Øjne ser hun nu sin Bøddel tage Jakken af og derefter gaa hen imod hende. Netop som han vil gribe hende, besvimer hun og synker sammen paa Gulvet. Han ser et Sekund paa hendes halvt sanseløse Ansigt, smiler djævelsk og løfter hende op. Cohn gaar skældende ud.

18 of 19 pages in it
19 Billede.

9. Et tilstedende Værelse.

Det er bleven Morgen. Oda ligger halvt hen over sin Seng. Hun har endnu sin Friserkaabe paa. Ansigtet gemmer hun i Puderne. Pludselig hæver hun det langsomt og ser sig omkring i Værelset. Saa gemmer hun atter sit Ansigt og Graaden ryster hendes Legeme. Lidt efter rejser hun sig op. Hendes Ansigt har et inderligt sørgmodigt Udtryk, og hun er flere Gange ved at segne om. Hun gaar hen mod Vinduet og vil trække Gardinet fra, men da Dagslyset bryder ind i Værelset, trækker hun hurtig, ligesom angst Gardinet for igen. Hun vil ikke stille sin Skam frem i Dagslyset og hun gemmer Ansigtet i sine Hænder. Saa dan staar hun lidt. Saa forstaar hun paa engang, at hun maa bort herfra snarest muligt. Hun ser sig om efter sine Klæder, og da hun ikke kan finde dem gaar hun hen til sin Kuffert, men ogsaa den er ganske tom. Forundret stirrer hun ned i den tomme Kuffert. Hendes Bødler har berøvet hende hendes Klæder, saa hun er ude af Stand til at flygte. Narmfuld kaster hun Kuffert bort, samler Friserkappen om sig og vil gaa ned for at kræve Fru Brown til Regnskab for denne forbryderiske Adfærd. Men Døren er laaset af. Hun er Fange. Rasende rusker hun i Døren og da den ikke vil give efter, kaster hun sig tilsidst ned paa Gulvet og bryder ud i en heftig Krampegraad.

20 Billede.

Paa en Trappegang.

Fru Brown staar i Morgentollette udenfor Odas Dør og lytter med Øret mod Døren. Da Oda rusker i Døren, smiler Fruen onskabsfuldt som tænkte hun: Ja, skab du dig kun min Pige, det hjælper altsammen intet. Lidt efter lister hun smilende ned ad Trappen.

21 Billede.

Stuedekoration.

Odas Moder sidder i sin Lænestol og strikker. Af og til lader hun Arbejdet hvile i Skødet og ryster paa Hovedet. Hun kan ikke forstaa at hun intet hører fra Datteren. Hun ser paa Uret, ja, det er paa den Tid Postbudet plejer at komme. Hun gaar hen til Vinduet og kigger ned. Jo, der kommer han. Hun løber ud i Entreen. Skulde der virkelig være Brev fra Oda.

22 Billede.

En Trappegang.

Odas Moder aabner Døren og kigger ud. I det samme kommer et Postbud op ad

10. Trappen. Hun spørger forventningsfuldt om der er Brev til hende, men Postbudet ser paa sin Brevpakke og ryster paa Hovedet. Saa gaar han højre op i Ejendommen, mens hun grædefærdig gaar ind og lukker Døren.

23 Billede.

Text: En til, som længes.

I Officermessen ombord i "Havørnen".

Løjtnant Mørch gaar frem og tilbage over Gulvet i dybe Tanker. En menig Matros kommer ind med Posten. Mørch styrter hen og river Breve og Aviser fra ham, saa han taber de halve af dem paa Gulvet. Mørch læser Brevenes Udskrift. Der er ingen til ham. Men Soldaten har taget et op, som er faldet paa Gulvet, det rækker han ham nu. Glad griber Løjtnanten det, men han studser, da han ser Udskriften. Det er fra Odas Moder, og han studser endnu mere da han læser Brevets Indhold. Det lyder: Kære Løjtnant Mørch. Deres Breve ligger endnu u-aabnede her. Oda er rejst til St. Petersborg for at spille i Operakapellet, men da jeg endnu intet har hørt fra hende er jeg saa angst for, at der skal være tilstødt hende noget forfærdeligt. Hvad mener De, jeg skal gøre? Deres hengivne. Odas Moder. Løjtnant Mørch læser Brevet en Gang, to Gange, gaar frem og tilbage over Gulvet. Han er synlig i Vilderede om, hvad han skal gøre. En Officer ind med nogle Skibspapirer. Mørch læser paa et af dem følgende: "Sejlor-dre for "Havørnen" Den 20 November anløbes St. Petersborg for 24 Timer. Saa smiler han paa engang helt fornøjet og slaar Haanden i Bordet. "Jeg skal nok finde hende." Putter saa Brevet i Lommen og gaar ud af Messen.

24 Billede.

En Dagligstue. Som 17 Billede.

Text: Storhertugen som Søn af Huset.

Scenen er tom. Fra Døren i Baggrunden, som tænkes at føre ind til Entreen, Cohn kommer sammen med en elegant Herre i Trediveerne. Man ser paa Cohns noget krybende Væsen, at det er en fornem Herre, som gæster Huset. Storhertugen behandler Cohn med stor Overlegenhed, han kaster sig hen i en Lænestol, og tænder sig en Cigaret. Cohn forklarer ham, at der er kommen en ny Fugl i Buret, han beskriver hendes Uypighed med illustrerende Armbevægelser. Storhertugen bliver efterhaanden interresseret, sætter Monoclen fastere i Øjet og smiler helt fornøjet. "Jamen lad mig da se det Prægtexemplar, siger ham. Cohn

11. henter hende-gerne. Et Øjeblik, siger han og forsvinder. Storfyrsten strækker sig tilfreds og forventningsfuld i Lænestolen, og retter lidt paa Slips og Monoclen. 25 Billede.

Odas lille Værelse.

Hun har faaet Klæder udleveret og er ret elegant klædt paa. Men hun ser ikke ud, som om hun interesserede sig allermest for sit Udseende eller sine Klæder. Hendes Ansigt er præget af tung Alvor og hun vandrer i dybe Tanker som en Drømmerske, der ikke interesserede sig stærkt for det nærværende. Da Cohn kommer ind til hende sætter hun sig dog som et Dyr parat til Forsvar. Cohn gaar frem imod hende med venlige Miner. Han vil invitere hende med ned. Hun ryster paa Hovedet og ser haanligt paa ham. Men saa gaar han truende hen imod hende, griber hende om Armen og trækker hende ind til sig. Hun vil rive sig løs, men han hæver Haanden som vilde han slaa, og hun dukker Hovedet angst, for, at han skal gøre Alvor af det. Prøv nu ikke paa at gøre Vrøvl, siger han truende. Saa bliver vi to ikke fine Venner. Saa trækker han hende med ud af Døren. Hun gør ikke mere Modstand. Den brutale Mandsperson er tilsyneladende ved at faa Magt over den unge ulykkelige Kvinde.

26 Billede.

Udenfor en Dør.

Cohn kommer, fulgt af Oda. Han spænder sin ene Haand fast om hendes Haandled. Derinde er en Herre, som vil hilse paa dig, siger han og peger mod Døren. Lad nu være at spille hysterisk. Saa skubber han hende læmpeligt ^{ind} ad Døren. Da Døren har lukket sig efter hende stiller Cohn sig i lyttende Stilling op mod Døren. 27 Billedet

En Dagligstue.

Døren gaar op, og Oda kommer ind. Man ser, at hun faar et Puf udefra. Storfyrsten ser paa hende og rejser sig saa op og gaar hende galant i Møde. Oda trykker sig op mod Væggen og ser sky paa ham. Aha, siger Storfyrsten til sig selv, det er saadan fat med hende. Han gaar saa venligt hen imod hende og tager hendes Haand og trækker hende frem i Stuen. Men da han begynder at stryge hende over Kinden med sin ene Haand kaster hun sig pludselig paa Knæ foran ham og anraaber ham i graadkvalte Ord om dog ikke ogsaa at gøre hende Fortrød. Hjælp mig, hjælp mig, for Guds Skyld, stønner hun. Storfyrsten

12. er ikke ganske denne forandrede Situation voksen. Han ser sig om i Stuen og ser saa meget ærgerlig paa den unge Pige ved sine Fødder. Hvad Fanden er det nu for Hysteri, udbryder han gnavent. Oda ligger med Ryggen mod den Dør, hun kom ind af. Lige overfor hende er et Spejl paa Væggen. I dette Spejl ser hun nu at Døren aabnes paa Klem og Cohn stikker Hovedet indenfor. Han ser hende ondt og truende ind i Øjnene og hun rejser sig angst og ligesom hypnotiseret. Langsamt lukker Døren sig derefter igen. Storfyrsten har atter faaet Smilet frem. Det kan jeg lide, siger han, bort med al den Bedrøvelse og lad os td nyde Livet. Han lægger Armen om hendes Liv og hun finder sig skøvt deri. Døren gaar nu sagte op og ind kommer Fru Brown med Champagne og Glas, som hun stiller fra sig paa Bordet, hvorefter hun lige saa lyd- løst forsvinder igen. Storfyrsten fører Oda hen til Lænestolen og tvinger hende ned i denne. Saa skænker han Champagne i Glassene, rækker Oda et Glas. Hun drikker som en Søvnangerske og hun drikker hele Glasset ud. Storfyr- sten skynder sig at skænke et Glas til til hende og hun drikker ogsaa dette. Saa rejser hun sig pludselig og vakler et Skridt frem over Gulvet. Han springer til og bringer hende til Sæde paa Divanen.

28 Billede.

Ombord paa Havørnen.

Løjtnant Mørch staar i Forstavnen og stirrer frem. I Forgrunden ser man en stor By tegne sig. Det er St. Petersborg, som "Havørnen" nu er paa Vej til. Løjtnant Mørch vender sig langsomt om og ser sig tilbage og giver en Ordre til en Matros i Nærheden. Saa ser han paa sit Ur og vender sig atter om og stirrer frem mod Byen. Om en lille Stund er han derinde, saa skal han ikke rejse før han har fundet sin Elskede.

29 Billede.

En Gade.

Text: Odas Kæreste hos Opera Dirigenten.

Løjtnant Mørch kommer gaaende. Han er i sin Løjtnantsuniform. Saa ser han paa et af Husmørene og gaar rask ind gennem Portalen.

30 Billede.

En Salon.

Man ser, det er en Musiker der bor der. Et Billede af Beethoven eller en

13. anden Musikberømt henger paa Væggen og et andet Sted henger det et Par Laurbærkranse. Opera Orkestrets Dirigent staar netop i Færd med at ind-
øve et Musikstykke paa sin Violån, da en Tjenestepige kommer ind med Løjtnant Mørchs Kort. Et Øjeblik efter staar Løjtnanten i Værelset. Han forklarer Dirigenten, hvad hans Ærinde gælder, at han gerne vil have at vide hvor han kan ~~skaffe~~ træffe hans unge danske Dame, som er Medlem af hans Orkester. Dirigenten ser forbavset paa Løjtnanten. Der er aldeles ingen Dame i hans Orkester. Løjtnanten vil til en Begyndelse ikke tro ham, men efterhaanden gaar det op for ham, at der maa være tilstødt hans Kæreste en Ulykke og der dæmmer ogsaa noget hos ham om, at hun muligt kan være faldet i den hvide Slavehandels Vold. Han undskylder Ulejligheden og gaar med bøjet Hovede ud af Døren.

31 Billede.

En Gade.

Løjtnant Mørch kommer langsomt ud af Porten. Et Øjeblik staar han og betænker sig, saa tager han en Beslutning og gaar rask bort den modsatte Vej, han er kommen.

32 Billede.

Paa en russisk Politistation.

Løjtnant Mørch kommer ind og beder om at faa den vagthavende Officer i Tale. Han fortæller ham dernæst, hvad hans Ærinde gælder. Han viser Politimanden et Fotografi af Oda, som han bærer hos sig. Politiassistenten ser betænkelig ud og slaar op i en Protokol, ser en Række Navne igennem, men ryster saa paa Hovedet og beklager at Politiet ikke kan hjælpe den unge Mand. Løjtnant Mørch forlader Politistationen med uforrettet Sag.

33 Billede.

Text: Lyst til at se Byen ved Nat.

I Officersmessen paa "Havørnen".

En Del af Havørnens Officerer sidder og diskuterer, hvor de skal gaa hen. Et Par russiske Officerer kommer paa Besøg. Efter at man har udvekslet Hilsener falder Talen atter paa, at de danske Officerer nok kunde have Lyst til at se lidt af St. Petersborgs Nattelev. De russiske Officerer tilbyder sig leende som Førere, alle er parate til at bryde op og gaa paa Livet, da Døren gaar op og Løjtnant Mørch kommer ind. Han er meget alvorlig og ser forundret paa de mange leende Kammerater. Et Par af dem gaar hen til ham og tager ham

14. og tager ham under Armen. Op med Humøret, Kammerat, du gaar da med en Svup paa Livet. Løjtnant Mørch vil først rive sig løs. Nu slaar den Tanke ned i ham. Hvad om han nu gik med, og saa maaske fandt den han søgte. Saa ler han med et tvungent Smil og siger ja, og alle Officererne gaar saa ud af Messen i munter Samtale.

34 Billede.

Paa en manden Kafe.

Alle Officererne fra forrige Billede sidder omkring et Bord. Der staar adskillige tomte Flasker og Glas paa Bordet. Stemningen er høj. Kun Løjtnant Mørch har bevaret sin tungsindige Alvor. Saa rejser en af de russiske Officerer sig og foreslaar at gaa et andet Sted hen. Han ned et Sted, hvor der er smukke Kvinder. Alle rejser sig begejstret op man bryder op. Løjtnant Mørch gaar sidst af dem alle.

35 Billede.

Et højt Hus, som ligger lidt tilbage i en Have.

Det er Nat. Man ser to Biler køre op foran Havelaagen og Officererne fra før, kommer gaaende op mod Huset. Russerne er først. De ser op ad Facaden og anmoder saa de andre om ikke at gøre saa megen Støj. Saa gaar den ene af Russerne op ad Trappen og ringer paa Klokken. Et Øjeblik efter viser Fru Brown sig i Døren, som hun dog kun aabner paa Klem. Russerne kender hun imidlertid og smiler til dem. Han forklarer hende, at han har et større Selskab nedenfor Trappen, og hun aabner saa Døren og beder dem gaa stille, hvorefter de alle skynder sig op ad Trappen og forsvinder ind gennem Døren. Løjtnant Mørch er stadig den sidste.

36 Billede.

En stor Salon.

Kun faa Møbler, men elegante. Flere unge Damer er grupperede rundt omkring paa lave Kurvestole. Enkelte af dem drikker Vin. De er alle meget nedringede og gør et dristigt Væsen. To af dem samtaler støjende med en Herre i Kjole og Hvidt i en Krog. I Baggrundens ene Hjørne ser man ind i et andet Værelse. Døren dækkes kun halvt af en Portiere. Gennem Døren til venstre kommer nu først Fru Brown, som byder de nyankomne Gæster Velkommen i Salonen. Et Par af Damerne har faaet Øje paa Russerne, som de kender og iler dem i møde med glade Gensynshilsener. Alle Officererne er nu komne ind. Enkelte af dem er synlig forlegne, medens andre til Gengæld strax indleder en Konversation med et Par af Damerne (Fru Brown).

15. et Par af Damerne. Fru Brown staar ved Døren og venter paa en Ordre. En af Hisserne bemærker det og siger: Lad os faa noget Skum, Madame. Hvorefter Fru Brown forsvinder, og et Øjeblik efter kommer to smaa pageklædte unge Piger ind med Champagne og mange Glas. Man drikker med Damerne og Humøret kommer hurtigt paa de høje Nagler. Enkelte af Officererne drister sig til at omfavne Damerne, og disse rager det ikke ilde op. Under alt dette har Løjtnant Mørch gaaet rundt i Værelset og set sig om. En af Damerne, som var nær-gaaende overfor ham, har han ærgerlig rystet af sig. Han er nu kommen hen mod Døren i Baggrundens Hjørne. Dette tages nær paa. Netop som han vil træde derind tumler han bestyrtet et Skridt tilbage. Man ser nu inde i Kabinettet Oda i Selskab med Storfyrsten. Han ligger paa Ryggen paa Divanen og leger med hendes ene Haand. Hun sidder sløvt ved Siden med Ansigtet mod Portieren. Han derimod vender Nakken mod Døren. Han kysser hendes Haand. Da faar hun pludselig Øje paa Løjtnant Mørch i Døraabningen, og det er som hun paa en Gang vaagnes til Livet efter en lang Dvale. Hun farer sammen med et halvkvalt Skrig, men Løjtnant Mørch har med en lynsnar Bevægelse lagt Fingeren paa Munden og dermed paabudt hende Tavshed. Saa er han atter forsvunden. Oda har i sin Bestyrtelse trukket Armen til sig og Storfyrsten ser spørgende og forundret paa hende. Saa tager hun sig til Hjertet og fortæller ham, at hun pludselig fik ondt, rejser sig saa og beder ham undskylde hende et Øjeblik. Langsomt gaar hun saa hen mod Portieren, mens Storfyrsten skænker sig et Glas Champagne til og atter lægger sig paa Divanen. Løjtnant Mørch har stillet sig op mod Væggen bag Portieren. Da Oda kommer ud af Kabinettet, mødes deres Øjne i et langt Blik, hans er spørgende og forundret og hendes er bedende. "Følg efter mig," beder hun og gaar. Han staar lidt, saa gaar han samme Vej. Det øvrige Selskab er efterhaanden blevet meget livligt, og det anser ikke at Løjtnant Mørch følger efter den Vej Oda forsvandt.

37 Billede.

En Krog i en mindre Palmehave.

Først kommer Oda hurtigt gaaende ind, hun ser sig nervøst tilbage. Et Øjeblik efter kommer Løjtnant Mørch. Han staar foran hende som ventede han en Forklaring paa, at han traf hende her. Hun ser bønfuldende paa ham og bøjer saa sit Hovede mod hans Skulder og hulker. Han stryger hende trøstende over Haaret med Haanden. Gradvis forklarer hun ham i hastige Ord om alt det forfærdeli-

16. med Haanden. Grædende forklarer hun ham i hastige Ord om alt det forfærdelige hun har gaaet igennem, de Snarer hun er faldet i og den Skam, som er overgaaet hende. Han lytter spændt til hendes Tale. Vreden bryder frem hos ham, Vreden mod dem, som har villet lægge hans og hendes unge Lykke øde." Du maa bort herfra, siger han. Jamen jeg er bevogtet strængt, siger hun. Saa vi maa flygte i Nat, gør alt rede til en Flugt, saa kommer jeg og henter dig. Hun ser paa sit Ur. Om en Time, siger han saa. Under dette ser man en mørk Skygge glide frem bag Palmerne. Det er Cohn, som er listet herind og nu staar og lytter til de unges Planer om Flugt. Da Oda og Mørch et Øjeblik efter er gaaet, kommer Cohn frem fra sit Skjul bag Palmerne. Han ler ondt og klapper sig tilfreds paa Laarene. "Ja, i skal faa Flugt, skal I faa," siger han og truer efter dem, saa gaar han ud til den modsatte Side af de to.

38 Billede.

En Trappe som fører op til 1 Sal.

Oda skynder sig op ad Trappen, medens Mørch atter gaar ind i Salonen

39 Billede.

Salonen.

Mørch kommer ind og blander sig lystig i Selskabet.

40 Billede.

Odas Værelse.

Oda er i Færd med at gøre alt klar til Flugten. Hun tækker nogle faa Ting sammen i en Taske og tager en Kappe paa.

41 Billede.

Salonen.

Cohn frigør sig fra det muntre Selskab og lister ud. Han ser sig spejdende omkring, idet han forsvinder ud af Døren.

42 Billede.

Odas Værelse.

Oda er klar til at modtage Vennen. Hun gaar hen og ruller Gardinet op og sætter sig til at vente. Lidt efter viser der sig et Hovede udenfor Ruden. Hun iler hen og lukker Vinduet op og hjælper ham ind gennem Vinduet. Manden er klædt i en Kappe med en Hætte paa Hovedet, som omtrent skjuler hans Ansigt. Saasnart han er inde i Værelset river han Hætten af og slaar en uhyggelig

17. Latter op. Det er Cohn. Hun stirrer rædselslagen paa ham. Hun vil styrte hen mod det aabne Vindue, men han griber hende slynger hende i Gulvet. Saa lukker han flegmatisk Vinduet. Han befaler hende at rejse sig. Langsomt rejser hun sig, hvorefter han griber hende i Armene og puffer hende ind i et mørkt Rum, hvorfor der er skjult en Tapetdør. Døren laaser han omhyggelig og gaar saa ud af Værelset.

43 Billede.

Salonen.

Gæsterne er ved at bryde op. De er drukne og gemytlige. Mørch ser sig omkring i Stuerne og gaar saa ud med de andre.

44 Billede.

Saksenry Gade, ved Nat.

De kommer alle gaaende hen ad Gaden. Nogle Arm i Arm. Et Sted, hvor der holder nogle Droscher raaber de disse ad og kommer ind i dem. Mørch tager den sidste Drosche for sig selv, og da de andre er kørt i Forvejen beder han Kusken køre den Vej tilbage, hvorfor han kom.

45 Billede.

Udenfor Havelaaren.

Droschen holder. Mørch springer ud og beder Kusken vente, hvorefter han selv gaar ind i Haven.

46 Billede.

Nedenfor Odas Vindue i Haven.

Mørch kommer forsigtigt listende hen under Vinduet. Han kigger op, slaar nogle Gange i Hænderne og da der ingen kommer frem deroppe, begynder han at entre op ad Vilvinens Espalier. I det samme styrter Cohn frem fra en Busk bag ved. Han griber Mørch bag fra i Struben og trykker ham ned mod Jorden. Mørch gør kun ringe Modstand, da han jo er kvalt bagfra. Cohn lægger hurtigt en Kloroformmaske for Ansigtet, læfter ham saa op, tager hans Hat og Frakke paa, giver Mørch sin Hat og Frakke paa og fører ham hen til Droschen. Han fortæller Kusken, at det er en Ven, som har faaet for meget at drikke og anbringer ham saa i Vognen, hvorefter han selv springer ud ind bagefter. Vognen kører.

47 Billede.

En Gade.

Vognen kører op foran en høj skummel Bygning. Cohn betaler Kusken og fører Mørch ud af Vognen. Vognen kører bort. Cohn fører Mørch ned i en dyb skummel

Mørch
ligger
benedt
hos

18. Kælder, han aabner Døren til en dybt Rum, puffer den viljeløse og bedøvede Skikkelse derind, hvorefter han laaser Døren og forsvinder.

48 Billede.

Udenfor Villaen.

Cohn lukker sig ind gennem Entredøren.

49 Billede.

Odas Værelse.

Det er ved at blive Morgen. Cohn kommer ind. Han gaar hen og aabner Tapetdøren i Væggen og trækker Oda frem. Hun er opløst i Graad og dukker Hovedet af Angst for flere Mishandlinger. Cohn befaler hende nu at gøre sig klar til at rejse bort. Hun skal til Morgen ledsage ham paa en Rejse. Han kaster hendes Tøj til hende og hun pakker det viljeløst ned i en Taske. Da det er i Orden puffer han hende ud af Værelset foran sig.

50 Billede.

Dagligstuen.

Fru Brown skænker Kaffe for Oda, som sidder med Rejsetøjet paa og ser aandsfraværende ud. Lidt efter kommer Cohn ind og spørger om hun saa er færdig. Fru Brown tager hyklerisk en bevæget Afsked med den unge Pige der er ganske ufølsom for hendes Ord. Oda gaar som en Død ud af Døren.

51 Billede.

Udenfor Villaen.

Cohn og Oda stiger ind i en Bil og kører bort.

52 Billede.

I Kælderen.

Mørch vaagner af sin Bevistløshed. Det gaar lidt efter op for ham, hvad der er sket. Han prøver at slippe ud, men Væggen har ingen Vinduer og Døren er aflaaaset. Han buldrer, det hjælper ikke. Ser paa Uret og farer forskrækket op. Det er Morgen. Fatter saa en rask Beslutning. Tager sin Dolk og begynder at skære Hul i Loftet.

53 Billede.

Paa Havnekajen.

Bilen kører frem med Oda og Cohn. Et Bybud bærer Rejsesagerne ombord, som ligger ved Bolværket med Dampen oppe. Cohn tager saa Oda under Armen og følger hende ombord.

54 Billede.

*A. Work findes
B. findes paa
C. findes*

gaar i et med 59

I Kælderen.

Mørch arbejder som fræsende for Friheden. Han er omtrent naaet gennem hele Loftets Tykkelse.

55 Billede.En lille tarvelig Lejlighed ovenover Kælderen.

Husmoderen er ved at sætte Haar, da hun bliver opmærksom paa en Puslen i Værelsets Baggrund. Et Øjeblik efter stikker til hendes Rædsel en Haand op gennem Gulvet. Hun styrter ud af Værelset med Haaret ned ad Nakken, kaldende paa Politiet.

55 a Billede.Gaden.

Hun kommer ned og kalder paa to Betjente. De gaar med op.

56 Billede.Værelset fra før.

To Betjente kommer nu med Konen. De ser Hullet og da de opdager Sagens Sammenhang, skynder de sig ned i Kælderen

57 Billede.I Kælderen.

Mørch er ganske udmattet, da Betjentene kommer ind til ham. Han gør dem dog begribeligt, hvad der er sket og han faar den ene af dem til at tilkalde en Politiofficer, medens den anden berster Mørchs Klæder o.s.v.

58 Billede.I den lille Lejlighed.

Mørch gaar utaalmodigt frem og tilbage i Stuen og ser ofte paa sit Ur. Betjenten staar ret inde i Stuen. Endelig kommer Betjenten fra før, ledsaget af den ønskede Politiofficer. Mørch sætter ham hurtig ind i Sagens Sammenhang, hvorefter de hurtigt gaar ud. Mørch maa støttes af den ene Betjent.

59 Billede.Havnekøj.

Cohn og Oda gaar langsomt ombord. Cohn opdager, at han har tabt den ene af de i Forvejen løste Billetter. Han gennemroder Lommerne og gaar saa tilbage til Billetkontoret ved Landgangsbroen for at løse en ny Billet.

60 Billede.Udenfor Villaen.

Betjentene og Mørch er steget ud og ringer nu paa Døren. Da Døren bliver

gaar i Et med 53

20. aabnet presser de Fru Brown til side og løber alle ind i Villaen.
Mørch først. 61 Billede.

Odas Værelse.

Mørch og hans Ledsagere kommer hurtigt ind. De ser sig om, men ~~ser~~ de opdager intet. Kun Politiofficeren opdager Tapetdøren, og aabner den. Men ogsaa der er jo tomt. Saa skynder de sig alle hurtigt ud igen. *Billetten findes*

62 Billede.

Paa Trappen til Værelserne ovenpaa.

Fru Brown staar og lytter. Da Politimændene kommer ned, retter hun sig og ser meget fornærmet ud. Mørch griber fat i hende. Hvor er de brøler han. Ogsaa Officeren befaler hende at tale. Fru Brown ryster vægende paa Hovedet. Hun ved virkelig ikke, hvad Herrerne mener. De lader hende saa staa og gaar noget raadvilde ud i Entreen. 63 Billede.

Udenfor paa Villaens Trappe.

De 4 Mænd kommer langsomt ud. Pludselig bukker Politiofficeren sig og tager noget op fra Trappen. Det er en Dampskibsbillet. Politiofficeren gør Mørch opmærksom paa Fundet. De læser Billetten. Der staar St. Petersburg-Hamburg. Saa stikker de Billetten i Lommen, skynder sig ud til Bilen og kører bort i rasende Fart. 64 Billede.

Havnevej.

Damperen er ved at lægge fra Land. Cohn staar ved Rælingen. I det samme svinger Politimændenes Bil op foran Landgangsstedet. Damperen ligger nu med Agterstavnen ind over Land. Fra Agterstavnen hænger en Trosse ned. Den griber Mørch og de andre fat i og entrer op ad den til de staar paa Dækket. Man ser Cohn skyndsomt forsvinde fra Rælingen.

65 Billede.

Ombord paa Damperen.

Cohn har trukket sig helt op i Forskibet, hvor han nu staar og skjuler sig. Politimændene kommer henimod ham ført af Mørch, som ufortrødent spejder sig om til alle Sider. Idet Politiofficererne træder hen imod Cohn for at arrestere ham, svinger han sig op paa Rælingen og springer overbord. I det samme kommer Oda til. Hun forstaar et Øjeblik intet af hvad der foregaar, men da hun ser Mørch gemmer hun sit Hovede ved sit Bryst. Politiofficeren er imid-

Cahn arresteres og føres bort de andre 2 forsvinder

21. skyndt sig at faa en Baad i Vandet. Man ser nu Betjenten og Politioffi-
ceren stige ind i Baaden, medens Damperen stadig sejler fremad. Ogsaa Mørch
og Oda stiger nu i Baaden. Et lille Stykke borte ser man Cohn svømme omkring
i Havnen. Baaden er nu kommet løs fra Damperen, som fortsætter. Pludselig ser
man Cohn forsvinde i Bølgerne og han kommer ikke mere op.

66 Billede.

Paa Havnekøjen.

En Kreds af Mennesker, deriblandt Politimændene fra før samt Oda og Mørch
staar omkring et Lig af en Mandsperson, Cohn, som netop er trukket op af
Vandet. Man foretaer Oplivningsforsøg men forgæves. Oda staar og støtter sig
til Mørch. Hun ser gysende til. Tilsidst bærer nogle Mænd den døde bort.

67 Billede.

En Dagligstue hos Odas Moder.

Odas Mor er blevet helt graahaaret af Sorg over at have mistet sin Datter,
sidder i sin Lænestol og stirrer frem for sig. Det ringer, hun gaar ud og
kommer tilbage med et Brev. Da hun ser, at Haandskriften et Mørchs faar hun
travlt med at bryde det. Hun faar hurtigt Brillerne paa og læser med stigen-
de Glæde: Kære Svigermoder. Vi er i København Tirsdag Eftermiddag. Oda er
syg og trænger til Ro i nogen Tid. Deres Mørch. Den gamle kan ikke styre sin
Glæde. Hun næsten løber frem og tilbage paa Gulvet. Læser Brevet endnu en
Gang. Saa fælder hun sine Hænder andægtigt og takker sin Gud for, at hun faar
sin Datter tilbage igen.

68 Billede.

En Jernbanekupe i Expresstoget.

Oda og Mørch sidder med hinanden i Haanden og ser hinanden ind i Øjnene. Hun
stryger sin Haand hen over hans Pande og ser paa ham med et taknemligt
Blik fordi han ikke svigtede trods alt, hvad der er sket. De er nu paa Hjem-
vejen til København.

69 Billede.

Dagligstue hos Odas Mor.

Den gamle har travlt med at kigge ud af Vinduet. Pludselig vinker hun med
paa Gaden og løber saa hen og aabner Entredøren. Et Øjeblik efter ligger
Mor og Datter i hinandens Arme. Mørch kommer bagefter. Han staar og ser smi-
lende til paa den varme Gensynsglæde mellem de to. Da Omfavnelsen er til
Ende trykker Moderen hans Haand hjærteligt til Tak fordi han skaffede Oda
tilbage. Oda ser et træt og svært Indtryk paa hans Ansigt.

22. tilbage.Oda gør et træt og sygt Indtryk,hun er bleg i Kinderne.

70 Billede.

Udskriv
En smuk og solrig Have paa Landet.

Løjtnanten og Oda kommer spadserende hen ad Gangstien Arm i Arm.Hun er Rekonvalesent,men ser ~~xx~~ atter frisk og rask ud.Ved en Bænk standser de,hun sætter sig og han glider ned paa Knæ foran hende,men næsten forskrækket trækker hun ham op til sig.Nej,det er nok mig,som snarere skal paa Knæ for dig,min egen Ven,siger hun og gør Mine til at kaste sig paa Knæ for ham.Men han protesterer kraftigt og trækker hende ind til sig og deres Læber mødes i et langt Kys,der bliver Skillemærket mellem Livets Mærke,de netop har forladt og det Lykkens Solskin,som hører deres Fremtid til.

0 0 0 0 0 - - - - - 0 0 0 0 0

Nov 24/11 G. Liffman
